

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 26

fyrtiosjätte årgången

31 januari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 161/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 162/2003 av den 30 januari 2003 om godkännande av en fodertillsats ⁽¹⁾	3
Kommissionens förordning (EG) nr 163/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	5
Kommissionens förordning (EG) nr 164/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	8
★ Kommissionens förordning (EG) nr 165/2003 av den 30 januari 2003 om det andra offentliggörandet av kvantiteten för vissa basprodukter som kan hänföras till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven	10
Kommissionens förordning (EG) nr 166/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	12
Kommissionens förordning (EG) nr 167/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter	16
Kommissionens förordning (EG) nr 168/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	22
Kommissionens förordning (EG) nr 169/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	24
Kommissionens förordning (EG) nr 170/2003 av den 30 januari 2003 om ändring av exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick	26

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 171/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på tjugoandra delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002	28
Kommissionens förordning (EG) nr 172/2003 av den 30 januari 2003 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 901/2002	29
Kommissionens förordning (EG) nr 173/2003 av den 30 januari 2003 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 900/2002	30
Kommissionens förordning (EG) nr 174/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 899/2002	31
Kommissionens förordning (EG) nr 175/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 60/2003	32
Kommissionens förordning (EG) nr 176/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	33
Kommissionens förordning (EG) nr 177/2003 av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser ...	35
Kommissionens förordning (EG) nr 178/2003 av den 30 januari 2003 om utfärdande av exportlicenser under system B av bidrag inom sektorn för frukt och grönsaker	38
Kommissionens förordning (EG) nr 179/2003 av den 30 januari 2003 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B	40
* Rådets direktiv 2002/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister	41

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2003/67/EG:

- * Rådets beslut av den 28 januari 2003 om skyddsåtgärder mot Newcastle-sjukan i Amerikas förenta stater och om undantag från kommissionens beslut 94/984/EG, 96/482/EG, 97/221/EG, 2000/572/EG, 2000/585/EG, 2000/609/EG och 2001/751/EG** 48
- * Information om tillämpningen av vissa artiklar i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan** 52

Kommissionen

2003/68/EG:

- * Kommissionens beslut av den 14 november 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/37.396/D2 – det ändrade TACA-avtalet) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 4349]** 53

- ★ **Kommissionens beslut av den 28 januari 2003 om bemyndigande för medlemsstaterna att medge tillfälliga undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG för plantor av släktet *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Schweiz [delgivet med nr K(2003) 340] 72**

- ★ **Kommissionens beslut av den 29 januari 2003 om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi i Norge ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 362] 76**

- ★ **Kommissionens beslut av den 29 januari 2003 om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi på Färöarna ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 363] 80**

- ★ **Kommissionens beslut av den 30 januari 2003 om ändring av beslut 2002/994/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 426] 84**

Rättelser

- ★ **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1488/2001 av den 19 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3448/93 när det gäller att hänföra vissa kvantiteter av vissa basprodukter enligt bilaga I till fördraget till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven (EGT L 196 av den 20.7.2001) 86**
- ★ **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter (EGT L 341 av den 22.12.2001) 86**

Meddelande till läsarna (se omslagets tredje sida)

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 161/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	91,0
	204	70,9
	212	111,3
	999	91,1
0707 00 05	052	120,0
	204	114,7
	999	117,3
0709 10 00	220	55,7
	999	55,7
0709 90 70	052	139,5
	204	164,3
	999	151,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	48,5
	204	51,7
	212	40,0
	220	50,2
	624	86,1
	999	55,3
0805 20 10	204	71,1
	999	71,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,4
	204	51,2
	220	73,2
	600	76,1
	624	80,4
	999	68,3
0805 50 10	052	63,1
	220	94,9
	600	61,2
	999	73,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	43,3
	400	106,4
	404	105,3
	720	93,6
	999	87,2
0808 20 50	388	96,1
	400	102,8
	524	115,5
	528	125,5
	720	41,0
	999	96,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 162/2003**av den 30 januari 2003****om godkännande av en fodertillsats****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1756/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 aaa i direktiv 70/524/EEG skall godkännanden för avyttring av koccidiostatika knytas till den som är ansvarig för avyttringen. Sådana godkännanden får ges för en period på tio år under förutsättning att alla villkor i artikel 3a i det direktivet är uppfyllda.
- (2) Granskningen av den ansökan om godkännande som lämnats in om det koccidiostatikum som specificeras i bilagan till denna förordning visar att villkoren i artikel 3a i direktiv 70/524/EEG uppfylls. Koccidiostatikumpreparatet får därför godkännas och tas med i kapitel I av den förteckning över godkända fodertillsatser som anges i artikel 9t b i det direktivet.

- (3) Vetenskapliga foderkommittén har i ett yttrande fastställt att detta koccidiostatikumpreparat är ofarligt och att det har en positiv effekt på animalieproduktionen enligt villkoren i bilagan till denna förordning.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den fodertillsats av typen koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser som förtecknas i bilagan till den här förordningen skall godkännas som fodertillsats på de villkor som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 270, 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 265, 3.10.2002, s. 1.

BILAGA

Tillsatsens registreringsnummer	Namn och registreringsnummer på den som är ansvarig för avyttringen av tillsatsen	Tillsats (handelsnamn)	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximiålder	mg aktiv substans/kg helfoder		Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						Lägsta halt	Högsta halt		
Koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser									
E 771	Janssen Animal Health B.V.B.A	Diclazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) <							

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 163/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	30,98	1104 23 10 9100	C14	EUR/t	33,20
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	26,56	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	25,45
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	26,56	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,53
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	39,83	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	30,98	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	26,56	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	26,56	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	26,47	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	34,69
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	35,41	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	26,56
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	28,77	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	34,69
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	26,56
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	26,56
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	34,69
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	26,56
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	36,35
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	25,23
				2106 90 55 9000	C10	EUR/t	26,56

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10: Alla destinationer med undantag av Estland.

C11: Alla destinationer med undantag av Estland, Polen, Ungern och Slovenien.

C12: Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Polen och Ungern.

C13: Alla destinationer med undantag av Estland, Litauen och Ungern.

C14: Alla destinationer med undantag av Estland och Ungern.

C15: Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen och Ungern.

C16: Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland och Litauen.

C17: Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Polen och Slovenien.

C18: Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen och Slovenien.

C19: Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern och Slovenien.

C20: Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland, Litauen och Rumänien.

C21: Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Litauen, Rumänien och Slovenien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 164/2003
av den 30 januari 2003
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med

undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.
- (6) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (7) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	22,13
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majs- baserade produkter	C10	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10 Alla destinationer med undantag av Estland.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 165/2003**av den 30 januari 2003****om det andra offentliggörandet av kvantiteten för vissa basprodukter som kan hänföras till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 2580/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1488/2001 av den 19 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3448/93 när det gäller att hänföra vissa kvantiteter av vissa basprodukter enligt bilaga I till fördraget till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven ⁽³⁾, särskilt artikel 22 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 21.1 i förordning (EG) nr 1488/2001, gjordes 60 % av de kvantiteter av vissa basprodukter som offentliggjordes i förordning (EG) nr 1739/2002 av den 30 september 2002 om det första offentliggörandet av kvantiteten för vissa basprodukter som kan hänföras till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven ⁽⁴⁾ tillgängliga i den första licensieringsomgången.

- (2) I enlighet med förordning (EG) 1488/2001 har försörjningsbalansen så som den beskrivs i artikel 11 i förordning (EG) nr 3448/93 reviderats regelbundet av kommissionen och granskats av expertgruppen. Kommissionen har fastställt att tillgängliga kvantiteter bör offentliggöras en andra gång.

- (3) De återstående kvantiteterna av vissa basprodukter angivna med åttasiffrigt KN-nummer, vilka kan hänföras till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven bör därför offentliggöras en andra gång.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De återstående kvantiteterna av vissa basprodukter enligt bilaga I till fördraget, vilka kan hänföras till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven, fastställs i bilagan till denna förordning i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 1488/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 196, 19.7.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 263, 1.10.2002, s. 20.

BILAGA

KN-nummer	Varuslag	Kvantitet (ton)
ex 0402 10 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatta med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent (PG 2)	11 900
ex 0405 10 19	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6)	6 520
1701 99 10	Vitt socker	42 720

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 166/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1052/2002⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001⁽⁹⁾, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 160, 18.6.2002, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – – I andra fall	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Råg	2,647	2,647
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – I andra fall	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – – I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽²⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽³⁾ . – I andra fall	 2,213 0,784 2,213 1,660 0,588 1,660 0,784 2,213 2,213 0,784 2,213	 2,213 0,784 2,213 1,660 0,588 1,660 0,784 2,213 2,213 0,784 2,213

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	(EUR/100 kg) Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	14,500 14,500 14,500	14,500 14,500 14,500
1006 40 00	Brutet ris	3,600	3,600
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽³⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁴⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 167/2003
av den 30 januari 2003
om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 31.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 300 i Anslutningsakten.

(2) I förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:

- Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.
- Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.
- Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.
- Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 300 i Anslutningsakten.
- Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.
- Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

(3) Artikel 31.5 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur exportsynpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till

- a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,
- b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,
- c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,
- d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

(4) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas destinationer.

(5) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.

(6) I enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2279/2002 ⁽⁴⁾, skall bidraget som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker vara lika med summan av två delar. Den ena skall avse kvantiteten mjölkprodukter och skall beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Den andra skall avse kvantiteten tillsatt sackaros och skall beräknas genom att helprodukts sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller dagen för export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽⁶⁾. Den andra delen skall dock endast beräknas om den tillsatta sackarosen är framställd av sockerbetor eller -rör som skördats i gemenskapen.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 347, 20.12.2002, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 ⁽²⁾, fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.
- (8) För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.
- (9) Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 28, 1.2.1988, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
0406 10 20 9870	A01	EUR/100 kg	33,33	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	106,29
	L04	EUR/100 kg	61,46		400	EUR/100 kg	34,20
	400	EUR/100 kg	17,96		A01	EUR/100 kg	121,71
0406 20 90 9913	A01	EUR/100 kg	61,46	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	109,84
	L04	EUR/100 kg	81,13		400	EUR/100 kg	35,25
	400	EUR/100 kg	23,93		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9915	A01	EUR/100 kg	81,13	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	109,84
	L04	EUR/100 kg	86,20		400	EUR/100 kg	35,25
	400	EUR/100 kg	25,44		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9917	A01	EUR/100 kg	86,20	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	107,63
	L04	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	25,29
	400	EUR/100 kg	28,38		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 20 90 9919	A01	EUR/100 kg	96,33	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	108,69
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
0406 30 31 9710	A01	EUR/100 kg	15,17				
	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	11,87				
	400	EUR/100 kg	—				
0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	22,26				
	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	—				
	400	EUR/100 kg	—				

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	91,53
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	97,04
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	96,13
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15
	A01	EUR/100 kg	82,21		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	78,47
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23
	A01	EUR/100 kg	82,27		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	99,20
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	107,14
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	98,22
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03
	A01	EUR/100 kg	121,71		A00	EUR/100 kg	—
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	117,14		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	32,46		L04	EUR/100 kg	90,13
	A01	EUR/100 kg	135,59		400	EUR/100 kg	17,68
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9200	A01	EUR/100 kg	106,94
	L04	EUR/100 kg	116,53		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	108,06
	L04	EUR/100 kg	112,03		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,03		L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77		400	EUR/100 kg	25,67
0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	129,88	0406 90 87 9100	A01	EUR/100 kg	123,32
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,56		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	29,89		L04	EUR/100 kg	75,11
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	111,82	0406 90 87 9200	400	EUR/100 kg	15,81
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	89,10
	L04	EUR/100 kg	98,22		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95
0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	113,03	0406 90 87 9300	400	EUR/100 kg	17,85
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25
	L04	EUR/100 kg	88,57		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15
0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	101,43	0406 90 87 9400	400	EUR/100 kg	19,55
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75
	L04	EUR/100 kg	99,20		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43
0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	113,61	0406 90 87 9951	400	EUR/100 kg	27,03
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heliga stolen (f.d. Vatikanstaten), Malta, Turkiet, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Kanada, Cypern, Australien och Nya Zeeland.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

L05 alla destinationer med undantag av Polen, Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Amerikas förenta stater.

L06 alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Amerikas förenta stater.

"970 omfattar den export som anges i artikel 36.1 a och 36.1 c och artikel 44.1 a och 44.1 b i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11) samt export som genomförs på grundval av kontrakt med väpnade styrkor som är stationerade på en medlemsstats territorium men under annans fana".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 168/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 79/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁵⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden.

Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 13, 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,14	—	0,07
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,31	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 169/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾ särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte någon återgång till ett system med kompensation för lagringskostnader från och med den 1 juli 2001. Det bör därför tas hänsyn till detta vid fastställandet av de bidrag som beviljas när exporten inträffar efter den 30 september 2001.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4223
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4223

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpligt exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 170/2003**av den 30 januari 2003****om ändring av exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2390/2002 ⁽³⁾.

- (2) Tillämpningen av bestämmelserna och kriterierna i förordning (EG) nr 2390/2002, i dess ändrade lydelse, på de uppgifter som kommissionen har tillgång till innebär att de nu gällande exportbidragen bör ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d, f och g i förordning (EG) nr 1260/2001, exporterade i obearbetat skick, och som fastställs i bilagan till förordning (EG) nr 2390/2002 skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 136.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	42,23 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	42,23 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg torrvara	80,24 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	42,23 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg torrvara	42,23 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4223 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 171/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på tjugioandra delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1331/2002 av den 23 juli 2002 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2002/2003 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1331/2002 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

(3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av tjugioandra delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på tjugioandra delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1331/2002 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 45,360 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 172/2003**av den 30 januari 2003****om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder utom Amerikas förenta stater och Kanada, Estland och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 901/2002⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1230/2002⁽⁷⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 24 till och med den 30 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för korn som avses i förordning (EG) nr 901/2002 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 127, 9.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 180, 10.7.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 173/2003**av den 30 januari 2003****om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 900/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av råg till alla tredje länder med undantag av Ungern, Estland, Litauen och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 900/2002 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2330/2002 ⁽⁷⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 24 till och med den 30 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 900/2002 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 174/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom Polen, Estland, Lettland och Litauen har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 899/2002 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2331/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att

fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats den 24 till och med den 30 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 12,90 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 175/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 60/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal från tredje land har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 60/2003 ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt

tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 24 till och med den 30 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 60/2003, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 36,95 EUR/t för en maximal mängd av totalt 101 512 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 11, 16.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 176/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	13,50
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	12,25
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	11,25
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	10,75
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	28,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	22,75
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	14,50				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C05 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C06 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C07 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C08 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C09 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Ungern.

C10 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Ungern.

C11 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Rumänien och Ungern.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 177/2003**av den 30 januari 2003****om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.
- (2) Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 300 i fördraget.
- (3) I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76 ⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.
- (4) Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 3 850 t ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1322/2002 ⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.
- (5) I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

- (6) Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.
- (7) Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.
- (8) Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.
- (9) Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (10) Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att avbryta utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 3 850 t som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 22.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp ⁽¹⁾	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp ⁽¹⁾
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	139
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 och 066	EUR/t	165
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	111		021 och 023	EUR/t	145
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	139
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 67 9100	021 och 023	EUR/t	145
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	111		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064 och 066	EUR/t	165
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	139
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	139		A97	EUR/t	145
	R02	EUR/t	145		021 och 023	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	139
	064 och 066	EUR/t	165		A97	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		064 och 066	EUR/t	165
	021 och 023	EUR/t	145	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	139
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	139		R02	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		R03	EUR/t	150
	064 och 066	EUR/t	165		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	139		A97	EUR/t	145
	R02	EUR/t	145		021 och 023	EUR/t	145
	R03	EUR/t	150	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	139
	064 och 066	EUR/t	165		A97	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		064 och 066	EUR/t	165
	021 och 023	EUR/t	145	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	139
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	139		R02	EUR/t	145
	064 och 066	EUR/t	165		R03	EUR/t	150
	A97	EUR/t	145		064 och 066	EUR/t	165
					A97	EUR/t	145
					021 och 023	EUR/t	145
				1006 30 96 9900	R01	EUR/t	139
					A97	EUR/t	145
					064 och 066	EUR/t	165
				1006 30 98 9100	021 och 023	EUR/t	145
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Det förfarande som fastställs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 skall tillämpas på licenser för vilka en ansökan lämnas in i enlighet med den förordningen för följande kvantiteter enligt destination:

Destination R01: 1 000 t.

Totalt destinationerna R02 och R03: 1 000 t.

Destinationerna 021 och 023: 574 t.

Destinationerna 064 och 066: 1 000 t.

Destination A97: 276 t.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

R01 Schweiz, Liechtenstein och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

R02 Marocko, Algeriet, Tunisien, Malta, Egypten, Israel, Libanon, Libyen, Syrien, f.d. Spanska Sahara, Cypern, Jordanien, Irak, Iran, Yemen, Kuwait, Förenade Arabemiraten, Oman, Bahrain, Qatar, Saudiarabien, Eritrea, Västbanken och Gazaremsan, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckien, Slovenien, Slovakien, Norge, Färöarna, Island, Ryssland, Vitryssland, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Jugoslavien (Serbien–Montenegro), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Bulgarien, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Moldavien, Ukraina, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentina, Uruguay, Paraguay, Brasilien, Venezuela, Kanada, Mexiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kuba, Bermudas, Sydafrika, Australien, Nya Zeeland, Hongkong SAR, Singapore, A40 utom Nederländska Antillerna, Aruba samt Turks- och Caicosöarna, A11 utom Surinam, Guyana, Madagaskar.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 178/2003**av den 30 januari 2003****om utfärdande av exportlicenser under system B av bidrag inom sektorn för frukt och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 avseende exportbidrag för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1886/2002 ⁽³⁾ fastställs vägledande kvantiteter för utfärdande av exportlicenser inom sektorn för frukt och grönsaker, med undantag av dem som begärts inom ramen för livsmedelsbistånd.
- (2) För ansökningar om licens för B-systemet som görs mellan den 16 november 2002 och den 14 januari 2003 bör för bordsdruvor en vägledande bidragssats fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de exportlicenser under system B som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1961/2001 och för vilka ansökningar lämnats in mellan den 16 november 2002 och den 14 januari 2003 skall den procentsats som de begärda kvantiteterna skall multipliceras med och bidragssatserna vara de som anges i bilagan till denna förordning.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på licensansökningar inom ramen för det livsmedelsstöd som föreskrivs i artikel 10.4 i jordbruksavtalet som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽³⁾ EGT L 286, 24.10.2002, s. 3.

BILAGA

Procentsats för de begärda kvantiteterna och bidragssats för licenser under system B för vilka ansökningar lämnats in mellan den 16 november 2002 och den 14 januari 2003

Produkt	Procentsats för utfärdande av begärda kvantiteter	Bidragssats (euro/ton nettovikt)
Bordsdruror	100 %	14,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 179/2003
av den 30 januari 2003
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 1996 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 6.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2201/2002 ⁽³⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.
- (2) Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för äpplen som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

- (3) För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör äpplen som exporterats efter den 30 januari 2003. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för äpplen som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 2201/2002 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 30 januari 2003 och före den 16 mars 2003 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽³⁾ EGT L 286, 24.10.2002, s. 3.

RÅDETS DIREKTIV 2002/8/EG**av den 27 januari 2003****om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 61.c och 67 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

och av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har som mål att upprätthålla och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. För att successivt kunna upprätta ett sådant område kommer gemenskapen att anta bland annat de åtgärder rörande civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och är nödvändiga för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) I enlighet med artikel 65 c i fördraget skall sådana åtgärder omfatta undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.
- (3) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 uppmanade rådet att upprätta miniminormer för att säkerställa en tillräckligt hög nivå på rättshjälp i gränsöverskridande fall i hela unionen.
- (4) Alla medlemsstater är avtalsslutande parter i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950. De frågor som avses i detta direktiv skall behandlas i enlighet med denna konvention och då i synnerhet principen om båda parter likställdhet i en tvist.
- (5) Direktivet syftar till att i gränsöverskridande tvister främja användningen av rättshjälp till personer som saknar tillräckliga medel, om denna hjälp är nödvändig för att ge dem en faktisk möjlighet att få sin sak prövad inför domstol. Den allmänt erkända rätten att få sin sak prövad inför domstol bekräftas i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(6) Det faktum att en person som i egenskap av kalande eller svarande är inblandad i en tvist saknar tillgångar bör inte, lika lite som svårigheter i samband med tvister som har gränsöverskridande följder, utgöra hinder för den faktiska möjligheten till rättslig prövning.

(7) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(8) Direktivets huvudsakliga syfte är att garantera en tillräcklig rättshjälpsnivå i gränsöverskridande tvister genom att fastställa vissa gemensamma miniminormer för rättshjälp vid sådana tvister. Ett rådsdirektiv är det rättsliga instrument som är bäst lämpat för detta ändamål.

(9) Direktivet gäller för gränsöverskridande tvister på privaträttens område.

(10) Alla personer som är inblandade i en privaträttslig tvist som omfattas av detta direktiv måste kunna hävda sina juridiska rättigheter, även om de på grund av sin privat-ekonomiska situation inte kan bära rättegångskostnaderna. Rättshjälp anses vara tillräcklig om den ger rättshjälpsmottagaren faktisk möjlighet till rättslig prövning i enlighet med villkoren i detta direktiv.

(11) Rättshjälp bör omfatta juridisk rådgivning i syfte att nå en uppgörelse innan rättsliga förfaranden inleds, juridiskt bistånd för att driva ett mål vid en domstol och företrädas vid domstol samt bidrag till eller befrielse från rättegångskostnaderna.

(12) Det överläts åt lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen eller där verkställighet begärs att avgöra om rättegångskostnaderna omfattar de av motpartens kostnader som rättshjälpsmottagaren åläggs att betala.

(13) Alla unionsmedborgare skall, oavsett var de har sin hemvist eller vanliga vistelseort på en medlemsstats territorium, ha möjlighet att erhålla rättshjälp i gränsöverskridande tvister om de uppfyller villkoren i detta direktiv. Detta gäller även medborgare i tredje land vilka vistas lagligen i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT C 103 E, 30.4.2002, s. 368.

⁽²⁾ Yttrande avgivet den 25 september 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 221, 17.9.2002, s. 64.

- (14) Medlemsstaterna bör ha rätt att själva fastställa de gränsvärden över vilka en person skall anses själv kunna bära rättegångskostnaderna enligt villkoren i detta direktiv. Dessa gränsvärden skall fastställas mot bakgrund av olika objektiva faktorer, t.ex. inkomster, kapital eller familjesituation.
- (15) Detta direktivs syfte kan dock inte uppnås om inte rättshjälpsökande ges möjlighet att visa att de inte kan bära rättegångskostnaderna trots att deras tillgångar överstiger det gränsvärde som bestämts av den medlemsstat där den behöriga domstolen är belägen. Vid bedömningen av huruvida rättshjälp skall beviljas på denna grund kan myndigheterna i den medlemsstat där den behöriga domstolen är belägen beakta information avseende huruvida den rättshjälpsökande uppfyller de ekonomiska urvalskriterierna i den medlemsstat där denne har sin hemvist eller vanliga vistelseort.
- (16) Möjligheten att i det enskilda fallet utnyttja andra mekanismer som ger faktisk möjlighet till rättslig prövning utgör inte en form av rättshjälp. Utnyttjandet av en sådan möjlighet kan emellertid motivera ett antagande om att personen i fråga kan bära rättegångskostnaderna trots sin ogynnsamma ekonomiska situation.
- (17) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att avvisa ansökningar om rättshjälp om den rättsliga talan är uppenbart ogrundad eller på grund av omständigheterna i målet, förutsatt att juridisk rådgivning erbjuds och att möjligheterna till rättslig prövning garanteras. När medlemsstaterna fattar beslut om det välgrundade i en ansökan, får de avslå ansökningar om rättshjälp, om den rättssökande begär skadestånd för ryktesspridning men inte har lidit något materiellt eller finansiellt avbräck eller om ansökan gäller ett anspråk med direkt anknytning till den rättssökandes näringsverksamhet som egen företagare eller egenanställd.
- (18) Varken den komplicerade karaktären hos medlemsstaternas rättssystem eller skillnader dem emellan eller de kostnader som hänger samman med en tvists gränsöverskridande karaktär bör utgöra ett hinder för möjligheten till rättslig prövning. Rättshjälpen bör därför täcka de kostnader som direkt hänger samman med en tvists gränsöverskridande karaktär.
- (19) Vid överväganden om huruvida en person måste inställa sig vid domstolen bör en medlemsstats domstolar fullt ut beakta de möjligheter som erbjuds genom förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ⁽¹⁾.
- (20) Om rättshjälp beviljas måste den täcka hela förfarandet, inbegripet kostnader i samband med att domen verkställs; rättshjälpsmottagaren bör erhålla fortsatt rättshjälp om antingen motparten eller rättshjälpsmottagaren överklagar domen, så länge som de villkor som har anknytning till de ekonomiska tillgångarna och det tvisten rör är uppfyllda.
- (21) Rättshjälp måste beviljas på samma villkor oavsett om det rör sig om traditionella domstolsförfaranden eller förfaranden utanför domstol, t.ex. medling, i de fall där lagstiftningen kräver anlitan av sådana förfaranden eller där sådana förfaranden har anvisats av en domstol.
- (22) Rättshjälp bör även beviljas för att verkställa officiella handlingar (*actes authentiques*) i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i detta direktiv.
- (23) Eftersom rättshjälp beviljas av den medlemsstat där den behöriga domstolen är belägen eller där verkställighet begärts, med undantag för juridisk rådgivning om den rättshjälpsökande inte har sin hemvist eller vanliga vistelseort i den medlemsstat där domstolen finns, skall den medlemsstaten tillämpa sin egen lagstiftning, i enlighet med principerna i detta direktiv.
- (24) Det är lämpligt att rättshjälp beviljas eller vägras av behörig myndighet i den medlemsstat där domstolen är belägen eller där en dom skall verkställas. Detta är fallet både när domstolen prövar målet i sak och då den först måste avgöra om den är behörig.
- (25) Det civilrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna bör organiseras så att informationen till allmänhet och jurister främjas och översändandet av ansökningar om rättshjälp från en medlemsstat till en annan förenklas och påskyndas.
- (26) De underrättelse- och förmedlingsmekanismer som det föreskrivs om i detta direktiv är utformade med mekanismerna i den europeiska överenskommelsen om översändande av ansökningar om rättshjälp, vilken undertecknades i Strasbourg 1977, nedan kallad "1977 års överenskommelse", som direkt förebild. Till skillnad från i 1977 års överenskommelse fastställs en tidsfrist för översändande av ansökningar om rättshjälp. En relativt kort tidsfrist bidrar till att rättsväsendet fungerar på avsett sätt.
- (27) Den information som överlämnas enligt detta direktiv bör omfattas av skydd. Eftersom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet ⁽³⁾ är tillämpliga finns det inget behov av specifika bestämmelser om skydd av uppgifter i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

- (28) Ett standardformulär för ansökningar om rättshjälp och för översändande av ansökningar om rättshjälp i samband med gränsöverskridande tvister kommer att bidra till att göra förfarandena enklare och snabbare.
- (29) Vidare bör dessa ansökningsformulär och nationella ansökningsformulär finnas tillgängliga på europeisk nivå genom det europeiska rättsliga nätverkets informations-system, som inrättades i enlighet med rådets beslut 2001/470/EG ⁽¹⁾.
- (30) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (31) Det bör anges att fastställandet av miniminormer vid gränsöverskridande tvister inte hindrar medlemsstaterna från att tillämpa mer gynnsamma bestämmelser gentemot rättshjälpssökande och -rättshjälps mottagare.
- (32) 1977 års överenskommelse och tilläggsprotokollet till den europeiska överenskommelsen om översändande av ansökningar om rättshjälp, undertecknat i Moskva 2001, skall även fortsättningsvis tillämpas på förbindelserna mellan medlemsstaterna och de tredje länder som är parter i överenskommelsen eller protokollet. Däremot har detta direktiv företräde framför bestämmelserna i överenskommelsen i fråga om förbindelserna mellan medlemsstaterna.
- (33) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har dessa stater meddelat att de önskar delta i antagandet av detta direktiv.
- (34) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. Detta direktiv syftar till att förbättra möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom att fastställa gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister.

2. Direktivet skall tillämpas i gränsöverskridande tvister på privaträttens område, oavsett domstolens karaktär. Det omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

3. I detta direktiv avses med termen "medlemsstat" samtliga medlemsstater med undantag av Danmark.

Artikel 2

Gränsöverskridande tvister

1. I detta direktiv avses med "gränsöverskridande tvist" en tvist där den part som ansöker om rättshjälp inom ramen för detta direktiv har sin hemvist eller vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen eller där avgörandet skall verkställas.

2. I vilken medlemsstat en part har sin hemvist skall avgöras i enlighet med artiklarna 59 och 60 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽³⁾.

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger en gränsöverskridande tvist är när ansökan lämnas in i enlighet med detta direktiv.

KAPITEL II

RÄTT TILL RÄTTSHJÄLP

Artikel 3

Rätt till rättshjälp

1. Fysiska personer som är inblandade i en tvist som omfattas av detta direktiv skall ha rätt till tillräcklig rättshjälp för att säkerställa att de får faktisk möjlighet till rättslig prövning i enlighet med villkoren i detta direktiv.

2. Rättshjälp skall anses vara tillräcklig när den garanterar

a) juridisk rådgivning i avsikt att nå en uppgörelse innan ett rättsligt förfarande inleds,

b) rättshjälp och representation vid domstol samt befrielse från eller bidrag till rättegångskostnaderna för rättshjälpsmottagaren, inbegripet de kostnader som avses i artikel 7 och arvoden till personer som fått i uppdrag av domstolen att vidta åtgärder under förfarandet.

I de medlemsstater där den förlorande parten är skyldig att betala motpartens kostnader skall rättshjälpen, om rättshjälpsmottagaren förlorar målet, omfatta motpartens kostnader, under förutsättning att dessa kostnader skulle ha täckts av rättshjälpen om rättshjälpsmottagaren hade haft sin hemvist eller vanliga vistelseort i den medlemsstat där domstolen är belägen.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 2. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1496/2002 (EGT L 225, 22.8.2002, s. 13).

3. Medlemsstaterna behöver inte tillhandahålla rättshjälp eller representation vid domstol i förfaranden som är speciellt anpassade för att parterna själva skall kunna föra sin talan, utom när domstolen eller någon annan behörig myndighet beslutar annorlunda i syfte att sörja för parternas likställighet eller med hänsyn till fallets komplexitet.

4. Medlemsstaterna får begära att rättshjälpsmottagarna skall bidra till kostnaderna för förfarandet i rimlig omfattning med beaktande av villkoren i artikel 5.

5. Medlemsstaterna får föreskriva att den behöriga myndigheten får besluta att rättshjälpsmottagarna skall vara skyldiga att återbetala kostnaderna för rättshjälp helt eller delvis, om deras ekonomiska situation har förbättrats betydligt eller om beslutet om att bevilja rättshjälp har fattats på grundval av oriktiga uppgifter från rättshjälpsmottagaren.

Artikel 4

Icke-diskriminering

Medlemsstaterna skall utan diskriminering bevilja rättshjälp till unionsmedborgare och till medborgare i tredje land vilka vistas lagligen i en medlemsstat.

KAPITEL III

VILLKOR FÖR RÄTTSHJÄLPEN OCH DESS OMFATTNING

Artikel 5

Villkor beträffande ekonomiska tillgångar

1. Medlemsstaterna skall bevilja rättshjälp till de personer som avses i artikel 3.1 och som på grund av sin ekonomiska situation helt eller delvis saknar förmåga att bära kostnaderna för de förfaranden som avses i artikel 3.2, för att ge dem faktisk möjlighet till rättslig prövning.

2. En persons ekonomiska situation skall bedömas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där domstolen är belägen, med hänsyn till olika objektiva faktorer, såsom inkomst, kapital eller familjesituation, samt en bedömning av tillgångarna hos personer som är ekonomiskt beroende av den sökande.

3. Medlemsstaterna får fastställa gränsvärden, över vilka den rättshjälpssökande anses själv helt eller delvis kunna bära kostnaderna för de förfaranden som anges i artikel 3.2. Gränsvärdena skall fastställas på grundval av de kriterier som anges i punkt 2 i denna artikel.

4. De gränsvärden som fastställts i enlighet med punkt 3 i denna artikel får inte hindra rättshjälpssökande som befinner sig över gränsvärdena från att beviljas rättshjälp om de visar att de inte kan bära kostnaderna för de förfaranden som avses i artikel 3.2 på grund av skillnader i levnadskostnaderna mellan den medlemsstat där den rättshjälpssökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort och den medlemsstat där den behöriga domstolen är belägen.

5. Rättshjälp behöver inte beviljas de rättshjälpssökande i den mån de i det enskilda fallet har faktisk tillgång till ett annat alternativ som täcker kostnaderna för de förfaranden som avses i artikel 3.2.

Artikel 6

Villkor med anknytning till grunden för tvisten

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en ansökan om rättshjälp avseende en talan som förefaller uppenbart ogrundad får avslås av de behöriga myndigheterna.

2. När inledande juridisk rådgivning har tillhandahållits får ytterligare rättshjälp vägras eller rättshjälpens förklarar upphöra på grund av omständigheterna i målet, så länge som möjligheten till rättslig prövning säkerställs.

3. Vid beslut om det välgrundade i en ansökan skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, beakta den enskilda tvistens betydelse för den rättssökande men får även beakta tvistens art när den rättssökande begär skadestånd för ryktesspridning men inte har lidit något materiellt eller ekonomiskt avbräck eller när ansökan gäller ett anspråk med direkt anknytning till den rättshjälpssökandes näringsverksamhet som egen företagare eller egenanställd.

Artikel 7

Kostnader i samband med tvistens gränsöverskridande karaktär

Rättshjälp som beviljas i den medlemsstat där domstolen är belägen skall täcka följande kostnader som direkt hänger samman med tvistens gränsöverskridande karaktär:

- Tolkning.
- Översättning av de handlingar som domstolen eller den behöriga myndigheten kräver och som rättshjälpsmottagaren lämnat in och som är nödvändiga för att avgöra tvisten.
- Resekostnader som den rättshjälpssökande skall betala när de personer som berörs av förandet av rättshjälpssökandens talan är ålagda i lag eller av domstolen i den medlemsstaten att personligen närvara vid förhandlingarna och domstolen beslutar att den annars inte kan höra de berörda personerna på ett tillfredsställande sätt.

Artikel 8

Kostnader som skall betalas av den medlemsstat där den rättshjälpssökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort

Den medlemsstat där den rättshjälpssökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort skall tillhandahålla den rättshjälp enligt artikel 3.2 som behövs för att täcka

- de kostnader som har uppstått i samband med hjälp av en lokal advokat eller någon annan person som är behörig att ge juridisk rådgivning enligt lag i medlemsstaten, till dess att ansökan om rättshjälp i enlighet med detta direktiv har mottagits av den medlemsstat där domstolen är belägen,
- översättning av ansökan och de kompletterande handlingar som krävs när ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstaten.

Artikel 9

Rättshjälpens kontinuitet

1. Rättshjälp skall även fortsättningsvis helt eller delvis beviljas rättshjälpsmottagare för att täcka kostnaderna för att en dom verkställs i den medlemsstat där domstolen är belägen.

2. En rättshjälpsmottagare som erhållit rättshjälp i den medlemsstat där den behöriga domstolen är belägen skall erhålla rättshjälp i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där erkännande och verkställighet begärs.

3. Rättshjälp skall även fortsättningsvis vara möjlig om ett överklagande görs antingen mot eller av en rättshjälpsmottagare om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 5 och 6.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att en ansökan när som helst under processen får omprövas på grundval av artiklarna 3.3, 3.5, 5 och 6, inbegripet de förfaranden som avses i punkterna 1–3 i denna artikel.

Artikel 10

Förfaranden utanför domstol

Rättshjälp skall även beviljas när en tvist löses genom förfaranden utanför domstol, på de villkor som anges i detta direktiv, om lagen kräver att parterna skall anlita sådana förfaranden eller om de tvistande parterna anvisats sådana förfaranden av en domstol.

Artikel 11

Officiella handlingar (actes authentiques)

Rättshjälp skall beviljas för verkställighet av officiella handlingar (actes authentiques) i en annan medlemsstat på de villkor som anges i detta direktiv.

KAPITEL IV

FÖRFARANDE

Artikel 12

Myndighet som beviljar rättshjälp

Rättshjälp skall beviljas eller vägras av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där domstolen är belägen utan att detta påverkar vad som anges i artikel 8.

Artikel 13

Inlämnande och översändande av ansökningar om rättshjälp

1. Ansökningar om rättshjälp kan antingen inlämnas till

a) den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den sökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort (översändande myndighet), eller

b) den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken domstolen är belägen eller där avgörandet skall verkställas (mottagande myndighet).

2. Ansökningar om rättshjälp skall göras och kompletterande handlingar översättas till

a) något av de officiella språken i den medlemsstat där den mottagande myndigheten finns och som motsvarar något av språken i gemenskapens institutioner, eller

b) något annat språk som den medlemsstaten har angivit att den kan godta i enlighet med artikel 14.3.

3. De behöriga översändande myndigheterna får fatta beslut om att vägra att översända en ansökan som uppenbart

a) är ogrundad, eller

b) faller utanför direktivets räckvidd.

De villkor som anges i artikel 15.2 och 15.3 skall gälla för sådana beslut.

4. Den behöriga översändande myndigheten skall bistå den sökande och se till att ansökan åtföljs av alla kompletterande handlingar som den vet är nödvändiga för att ansökan skall prövas. Den skall också bistå den sökande med att tillhandahålla nödvändig översättning av de kompletterande handlingarna i enlighet med artikel 8 b.

Den behöriga översändande myndigheten skall översända ansökan till den behöriga mottagande myndigheten i den andra medlemsstaten senast 15 dagar efter det att myndigheten har mottagit en vederbörligen ifylld ansökan på något av de språk som avses i punkt 2, och kompletterande handlingar, vid behov översätta till något av dessa språk.

5. För handlingar som översänds enligt detta direktiv skall ingen legalisering eller likvärdig formalitet krävas.

6. Medlemsstaterna får inte begära någon ersättning för de tjänster som tillhandahålls enligt punkt 4. Den medlemsstat där den rättshjälpsökande har sin hemvist eller vanliga vistelseort får föreskriva att den sökande skall betala tillbaka kostnader för översättning som den behöriga översändande myndigheten svarat för om ansökan om rättshjälp avslås av den behöriga myndigheten.

Artikel 14

Behöriga myndigheter och språk

1. Medlemsstaterna skall utse den eller de myndigheter som skall vara behöriga att översända (översändande myndigheter) och ta emot (mottagande myndigheter) ansökan.

2. Varje medlemsstat skall informera kommissionen om

— namn på och adress till de behöriga mottagande eller översändande myndigheter som anges i punkt 1,

— vilka geografiska områden deras behörighet omfattar,

- vilka möjligheter myndigheterna har att ta emot ansökningar,
- vilka språk som kan användas vid ifyllandet av ansökan.

3. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilket eller vilka andra officiella språk i gemenskapens institutioner, utöver det eller de egna, som kan användas hos den mottagande myndigheten vid ifyllandet av sådana rättshjälpsansökningar som skall tas emot i enlighet med detta direktiv.

4. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3 före den 30 november 2004. Alla senare ändringar av sådana uppgifter skall anmälas till kommissionen senast två månader innan ändringen träder i kraft i den medlemsstaten.

5. De uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Handläggning av ansökningar

1. De nationella myndigheter som är behöriga att fatta beslut om rättshjälp skall säkerställa att den rättshjälpsökande hålls fullt informerad om handläggningen av ansökningen.
2. Om ansökningar avslås helt eller delvis, skall skälen för avslaget redovisas.
3. Medlemsstaterna skall ge möjlighet till omprövning eller överklagande av beslut om att avslå ansökningar om rättshjälp. Medlemsstaterna får undanta fall där en begäran om rättshjälp har avslagits av en domstol mot vars avgörande i sak det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning eller av en appellationsdomstol.
4. När överklaganden av ett beslut om att vägra rättshjälpen eller förklara att denna upphör enligt artikel 6 är av administrativt slag, skall de alltid i sista hand kunna prövas av domstol.

Artikel 16

Standardformulär

1. För att underlätta översändandet av ansökningar om rättshjälp skall ett standardformulär för ansökningar och för översändande av sådana ansökningar fastställas enligt det rådgivande förfarande som anges i artikel 17.

2. Standardformuläret för översändande av ansökningar om rättshjälp skall utarbetas senast den 30 maj 2003.

Standardformuläret för ansökningar om rättshjälp skall utarbetas senast den 30 november 2004.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt, skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 18

Information

De behöriga nationella myndigheterna skall samarbeta för att informera allmänhet och jurister om de olika rättshjälpsystemen, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket, som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG.

Artikel 19

Förmånligare bestämmelser

Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att införa bestämmelser som är mer förmånliga för rättshjälpsökande och rättshjälpsmottagare.

Artikel 20

Förhållande till andra instrument

Medlemsstaterna emellan, och i de frågor där det är tillämpligt, skall detta direktiv äga företräde framför bestämmelser i bilaterala och multilaterala avtal som ingåtts av medlemsstaterna, inbegripet

- a) Den europeiska överenskommelsen om översändande av ansökningar om rättshjälp, vilken undertecknades i Strasbourg 1977, ändrad genom tilläggsprotokollet till den europeiska överenskommelsen om översändande av ansökningar om rättshjälp, undertecknat i Moskva 2001,
- b) Haagkonvention av den 25 oktober 1980 om internationell rättshjälp.

Artikel 21

Införlivande med nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 november 2004 med undantag för artikel 3.2 a i direktivet där införlivandet i nationell lagstiftning skall äga rum senast den 30 maj 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 23

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 2003.

På rådets vägnar

G. PAPANDREOU

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 28 januari 2003

om skyddsåtgärder mot Newcastlejsjuka i Amerikas förenta stater och om undantag från kommissionens beslut 94/984/EG, 96/482/EG, 97/221/EG, 2000/572/EG, 2000/585/EG, 2000/609/EG och 2001/751/EG

(2003/67/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter, (*) särskilt artikel 10.3 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag (2), och

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (1), särskilt artikel 22.1 i detta,

av följande skäl:

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land (2), särskilt artikel 18.1 i detta,

(1) Veterinärmyndigheterna i Amerikas förenta stater har bekräftat utbrott av Newcastlejsjuka i fjäderfäbesättningar sedan den 1 oktober 2002 i delstaten Kalifornien och i Nevada den 17 januari 2003.

med beaktande av rådets direktiv 91/494/EEG av den 26 juni 1991 om djurhälsovillkor för handel med färskt kött av fjäderfä inom gemenskapen och import av sådant kött från tredje land (3), särskilt artiklarna 11.1, 12.2, 14.1 och 14a i detta,

(2) I rådets direktiv 82/894/EEG av den 21 december 1982 om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen (4), förtecknas vissa smittsamma djursjukdomar, t.ex. Newcastlejsjukan, som kan utgöra en risk för djurhälsoläget i gemenskapen, främst på grund av att de kan spridas genom handel och import.

med beaktande av rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.I

(3) Enligt bestämmelserna i direktiv 97/78/EG och 91/496/EEG skall åtgärder vidtas om det i ett tredje land utbryter eller sprids en sjukdom som anges i direktiv 82/894/EEG eller andra sjukdomar eller om det förekommer andra sjukdomar, händelser eller förhållanden som kan utgöra ett allvarligt hot mot djurs eller människors hälsa.

(1) EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

(2) EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

(3) EGT L 268, 24.9.1991, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/89/EG (EGT L 300, 23.11.1999, s. 17).

(4) EGT L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG (EGT L 315, 19.11.2002, s. 14).

(5) Förslag av den 17.1.2003 (ännu ej offentliggjort i EGT).

(6) EGT L 378, 31.12.1982, s. 58. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2002/788/EG (EGT L 274, 11.10.2002, s. 33).

- (4) Enligt kommissionens beslut 94/984/EG av den 20 december 1994 om djurhälsovillkor och utfärdande av veterinärintyg för import av färskt fjäderfäkött från vissa tredje länder ⁽¹⁾, kommissionens beslut 96/482/EG av den 12 juli 1996 om djurhälsovillkor och veterinärintyg för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg, med undantag av strutsfåglar och ägg från strutsfåglar, inbegripet djurhälsoåtgärder som skall vidtas efter sådan import ⁽²⁾, kommissionens beslut 2002/585/EG av den 7 september 2000 om djurhälso- och hygienkrav och utfärdande av veterinärintyg för import av kött av vilt, hägnat vilt och kanin från tredje länder ⁽³⁾, kommissionens beslut 2000/609/EG av den 29 september 2000 om fastställande av djurhälsovillkor och utfärdande av veterinärintyg för import av kött från ratiter i hägn och om ändring av beslut 94/85/EG om utarbetande av en förteckning över de tredje länder från vilka medlemsstaterna medger import av färskt fjäderfäkött ⁽⁴⁾, samt kommissionens beslut 2001/751/EG av den 16 oktober 2001 om djurhälsovillkor och veterinärintyg för import från tredje land av levande strutsfåglar och kläckägg, inbegripet djurhälsoåtgärder som skall vidtas efter sådan import ⁽⁵⁾, krävs att veterinärmyndigheterna i Amerikas förenta stater, före avsändning av levande fjäderfä och kläckägg, levande ratiter och kläckägg, färskt kött av fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt, intygar att Amerikas förenta stater är fritt från Newcastlejukan. Veterinärmyndigheterna i Amerikas förenta stater var därför tvungna att efter utbrottet tills vidare upphöra med utfärdandet av intyg.
- (5) Intygen för köttprodukter och beredningar som består av eller innehåller fjäderfäkött fastställs i kommissionens beslut 97/221/EG av den 28 februari 1997 om djurhälsovillkor och förlagor till veterinärintyg för import av köttprodukter från tredje land ⁽⁶⁾ och kommissionens beslut 2000/572/EG av den 8 september 2000 om fastställande av djurhälso- och hygienkrav samt veterinärintyg för import av malet kött och köttberedningar från tredje land ⁽⁷⁾, och i dessa hänvisas till de djurhälsokrav som i beslut 94/984/EG anges för färskt fjäderfäkött.
- (6) Veterinärmyndigheterna i Amerikas förenta stater har informerat kommissionen om deras regionaliseringsåtgärder i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om sanitära åtgärder för att skydda människors och djurs hälsa vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter ⁽⁸⁾.
- (7) Det är möjligt att regionalisera Amerikas förenta staters territorium för export av levande fjäderfä och fjäderfäkött till gemenskapen.
- (8) I kommissionens beslut 97/222/EG av den 28 februari 1997 om upprättande av en förteckning över de tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av köttprodukter ⁽⁹⁾, fastställs en förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna får tillåta import av köttprodukter och upprättas regler för behandling för att minska risken att sjukdom sprids via dessa produkter. Vilken behandling som sådana produkter skall genomgå beror på hälsoläget i ursprungslandet när det gäller de arter som köttet härrör från. Det är därför nödvändigt att begränsa importen av fjäderfäprodukter med ursprung i de delar av Förenta staterna som omfattas av restriktioner till sådana som har värmebehandlats med en temperatur på minst 70 ° Celsius i hela produkten.
- (9) Med hänsyn till de hygienkrav som gäller sådana produkter kan kanaliserad import av råvara för tillverkning av animaliskt foder och farmaceutiska eller tekniska produkter undantas från detta besluts tillämpningsområde.
- (10) Bestämmelserna i detta beslut skall ses över mot bakgrund av hur sjukdomssituationen utvecklar sig och med hänsyn till ytterligare information från Veterinärmyndigheterna i Amerikas förenta stater.
- (11) Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa har inte lämnat något positivt yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall endast tillåta import av levande fjäderfä och kläckägg av sådana, levande ratiter och kläckägg av sådana, färskt kött av fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt, produkter av fjäderfäkött och beredningar av kött av någon av de uppräknade arterna, om dessa har sitt ursprung i eller kommer från den del av Amerikas förenta stater som anges i bilagan.

2. Import av sådana produkter som avses i punkt 1 som har sitt ursprung i eller kommer från någon annan del av Amerikas förenta stater är förbjuden.

⁽¹⁾ EGT L 378, 31.12.1994, s. 11. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2002/477/EG (EGT L 164, 22.6.2002, s. 39).

⁽²⁾ EGT L 196, 7.8.1996, s. 13. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/542/EG (EGT L 176, 5.7.2002, s. 43).

⁽³⁾ EGT L 251, 6.10.2000, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/646/EG (EGT L 211, 7.8.2002, s. 23).

⁽⁴⁾ EGT L 258, 12.10.2000, s. 49. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/782/EG (EGT L 309, 9.12.2000, s. 37).

⁽⁵⁾ EGT L 281, 25.10.2001, s. 24. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/789/EG (EGT L 274, 11.10.2002, s. 36).

⁽⁶⁾ EGT L 89, 4.4.1997, s. 32.

⁽⁷⁾ EGT L 240, 23.9.2000, s. 19.

⁽⁸⁾ EGT L 118, 21.4.1998, s. 3.

⁽⁹⁾ EGT L 89, 4.4.1997, s. 39. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/464/EG (EGT L 161, 19.6.2002, s. 16).

Artikel 2

Genom undantag från artikel 1.2 skall medlemsstaterna tillåta import av

- a) köttprodukter, om köttet från fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt som ingår i produkten har genomgått någon av de särskilda behandlingar som avses i B, C eller D i del IV i bilagan till kommissionens beslut 97/222/EG,
- b) färskt fjäderfäkött, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt, fjäderfä som råvara för framställning av foder, farmaceutiska eller tekniska produkter, om dessa råvaror uppfyller kraven i kapitel 10 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG,
- c) färskt fjäderfäkött, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt, produkter av kött och beredningar av kött av de uppräknade arterna, om köttet härrör från fåglar som slaktats före den 1 oktober 2002.

Artikel 3

1. Genom undantag från kommissionens beslut 94/984/EG, 96/482/EG, 97/221/EG, 2000/572/EG, 2000/585/EG, 2000/609/EG och 2001/751/EG, i de djurhälsointyg som föreskrivs i

- a) kommissionens beslut 94/984/EG, och som används för färskt fjäderfäkött med ursprung i Amerikas förenta stater,
- b) kommissionens beslut 96/482/EG, och som används för levande fjäderfä och kläckägg med ursprung i Amerikas förenta stater,
- c) kommissionens beslut 97/221/EG, och som används för köttprodukter med ursprung i Amerikas förenta stater, om dessa köttprodukter består av eller innehåller kött från fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn eller viltlevande fågelvilt,
- d) kommissionens beslut 2000/572/EG, och som används för beredningar som består av eller innehåller kött från fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn eller viltlevande fågelvilt med ursprung i Amerikas förenta stater,
- e) kommissionens beslut 2000/585/EG, och som används för färskt kött av fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt med ursprung i Amerikas förenta stater,
- f) kommissionens beslut 2000/609/EG, och som används för färskt ratitkött med ursprung i Amerikas förenta stater, och
- g) kommissionens beslut 2001/751/EG, och som används för levande ratiter eller deras kläckägg med ursprung i Amerikas förenta stater,

skall följande respektive termer införas:

- a) Färskt fjäderfäkött enligt rådets beslut 2003/67/EG.

- b) Levande fjäderfä eller kläckägg enligt rådets beslut 2003/67/EG.
- c) Köttprodukter enligt rådets beslut 2003/67/EG.
- d) Köttberedning enligt rådets beslut 2003/67/EG.
- e) Färskt kött av fågelvilt i hägn/viltlevande fågelvilt (stryk det som inte är tillämpligt) enligt rådets beslut 2003/67/EG.
- f) Färskt ratitkött enligt rådets beslut 2003/67/EG.
- g) Levande ratiter eller kläckägg enligt rådets beslut 2003/67/EG.

2. Medlemsstaterna skall kontrollera att regionkoden "US-1" har införts i de djurhälsointyg där det krävs ett intygande om frihet från Newcastle sjukdom.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för import så att de överensstämmer med detta beslut. De skall omedelbart på lämpligt sätt offentliggöra och informera om de åtgärder som har vidtagits.

De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 5

Detta beslut skall ses över mot bakgrund av sjukdomsutvecklingen när det gäller Newcastle sjukdom i Amerikas förenta stater.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den dag då det träder i kraft till och med den 1 juni 2003.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 januari 2003.

På rådets vägnar

G. DRYS

Ordförande

BILAGA

US-1:

Amerikas förenta staters territorium med undantag för staterna Kalifornien, Nevada och Arizona.

Information om tillämpningen av vissa artiklar i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan

Eftersom parterna har meddelat varandra att de nödvändiga formaliteterna för detta ändamål avslutades den 28 januari 2003, kommer vissa artiklar i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan (EGT L 352, 30.12.2002) att tillämpas provisoriskt från och med den 1 februari 2003 i enlighet med artikel 198.3 i avtalet.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 november 2002

om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet

(Ärende COMP/37.396/D2 – det ändrade TACA-avtalet)

[delgivet med nr K(2002) 4349]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/68/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4056/86 av den 22 december 1986 om detaljerade regler för tillämpning av artiklarna 85 och 86 i fördraget på sjöfarten ⁽³⁾, ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 12.4 sista stycket i denna,

med beaktande av sammanfattningen av den ansökan ⁽⁴⁾ som offentliggjorts enligt artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 4056/86 och artikel 12.2 i rådets förordning (EEG) nr 1017/68 av den 19 juli 1968 om tillämpning av konkurrensregler på transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar ⁽⁵⁾, ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige,

med beaktande av kommissionens skrivelse av den 4 augusti 1999 vari parterna i enlighet med artikel 12.3 i förordning (EEG) nr 4056/86 underrättades om att betydande ovisshet rådde om huruvida artikel 81.3 i fördraget var tillämpligt på det anmälda avtalet,

med beaktande av sammanfattningen av det anmälda avtalet ⁽⁶⁾ som offentliggjorts enligt artikel 23.3 i förordning (EEG) nr 4056/86 och artikel 19.3 i förordning nr 17,

efter samråd med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor och Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor inom sjötransportsektorn, och

av följande skäl:

⁽¹⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204.

⁽²⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT C 125, 6.5.1999, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 175, 23.7.1968, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 335, 29.11.2001, s. 12.

1. INLEDNING

1.1 Bakgrund

- (1) Den 16 september 1998 antog kommissionen beslut 1999/243/EG ⁽⁷⁾ (nedan kallat beslutet om TACA), där den angav att ett antal arrangemang inom ramen för Trans-Atlantic Conference Agreement (nedan kallat TACA) stred mot artikel 85.1 i EG-fördraget och inte omfattades av gruppundantaget enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 4056/86. De aktuella arrangemangen kunde inte heller komma i åtnjutande av ett individuellt undantag enligt artikel 85.3 i EG-fördraget. De arrangemang som avsågs i beslutet inbegrep prisöverenskommelser för landtransporter inom gemenskapens territorium, kollektiva ersättningar till mäklare och speditörer samt överenskommelser om på vilka villkor konferensens medlemmar får ingå serviceavtal med avlastare.
- (2) Kommissionen konstaterade också att TACA:s medlemmar hade missbrukat sin kollektiva dominerande ställning i strid mot artikel 86 i EG-fördraget genom att förändra marknadens konkurrensmässiga struktur och genom att begränsa tillgången till och innehållet i serviceavtal. För detta missbruk utdömdes böter på totalt 273 miljoner ecu.
- (3) TACA:s parter har lämnat in en ansökan om upphävande av detta beslut till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt ⁽⁸⁾.

1.2 Kronologisk översikt

- (4) Den 29 januari 1999 anmälde de återstående parterna till TACA (nedan kallade parterna) det avtal som är föremål för detta beslut. Detta avtal kallas nedan "det ändrade TACA-avtalet" eller bara "avtalet".
- (5) Den 6 maj 1999 offentliggjorde kommissionen i enlighet med artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 4056/86 och artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 1017/68 en sammanfattning av ansökan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (EGT) (artikel 12.2-tillkännagivande) och uppmanade berörda parter att inkomma med eventuella synpunkter inom 30 dagar från dagen för offentliggörandet av tillkännagivandet.
- (6) Den 4 juni 1999 inkom Europeiska sammanslutningen för transportuppköpare (ESC) med synpunkter som den ansåg utgöra ett formellt klagomål enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 4056/86 ⁽⁹⁾. Synpunkter inkom också från Liaison Committee of European Freight Forwarders (CLECAT), TLF ⁽¹⁰⁾ (Fédération des Entreprises de Transport et Logistique France, som företräder transport- och logistikföretag) samt svenska Industriförbundet och Svenskt Näringslivs Transportråd (Swedish Shippers' Council – SSC). Den 15 juli 1999 skickade det svenska konkurrensverket en skrivelse där man stödde vissa av SSC:s synpunkter, särskilt när det gäller sekretessen kring enskilda serviceavtal. Ingen annan medlemsstat inkom med några synpunkter.
- (7) Den 7 juli 1999 skickade generaldirektören för generaldirektoratet för konkurrens en skrivelse till parterna där de uppmanades att ändra bestämmelserna om utbyte av statistik i sitt avtal. I denna skrivelse underrättades parterna också om att vissa typer av avtal och uppträdande i samband med förhandlingarna om serviceavtal som kan tänkas begränsa konkurrensen avsevärt inte kunde anses ingå i tillkännagivandet ⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ Ärende nr IV/35.134 – Trans-Atlantic Conference Agreement, EGT L 95, 9.4.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ De förenade målen T-191/98 osv. Atlantic Container Line m.fl. mot kommissionen.

⁽⁹⁾ Ärende COMP/37.527/D2 – ESC mot det ändrade TACA-avtalet.

⁽¹⁰⁾ TLF:s synpunkter skickades också in på nytt i CLECAT:s namn i den sistnämndes skrivelse av den 5 juni.

⁽¹¹⁾ Detta gällde varje avtal, överenskommelse eller samordnat förfarande mellan parterna som innebär att de i individuella serviceavtal följer en standard när det gäller form, innehåll eller pris i ett gemensamt serviceavtal eller frivilliga riktlinjer för serviceavtal på ett sätt som avsevärt kan begränsa konkurrensen.

- (8) Samma dag underrättade generaldirektören ESC om att det utöver bestämmelserna i avtalet om utbyte av statistik inte fanns tillräckliga grunder för att göra allvarliga invändningar mot tillämpligheten av artikel 81.3. Genom denna skrivelse underrättades ESC också om att det inte fanns något utrymme för ett klagomål enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 4056/86 i samband med ett invändningsförfarande som kommissionen inlett genom att offentliggöra en skrivelse enligt artikel 12.2 i denna förordning.
- (9) Den 14 juli 1999 inkom ESC med ett svar på kommissionens skrivelse av den 7 juli 1999, där de bland annat hävdade att deras synpunkter på regeln att fraktsatserna inte får understiga kostnaderna (se skäl 27) borde betraktas som ett formellt klagomål enligt artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 1017/68.
- (10) Den 13 och 23 juli 1999 underrättade parterna kommissionen om att de var villiga att ändra de bestämmelser som avsågs i kommissionens skrivelse av den 7 juli och att de varje halvår skulle informera kommissionen om sina serviceavtal. Skrivelsen innehöll dock inga särskilda upplysningar om hur eller när avtalen skulle ändras för att undanröja de konkurrenshinder som identifierats.
- (11) Den 4 augusti 1999, inom den 90-dagarsfrist som föreskrivs i artikel 12.3 i förordning (EEG) nr 4056/86 ⁽¹²⁾, skickade kommissionen en skrivelse till parterna om att allvarliga tvivel förelåg i fråga om tillämpligheten av artikel 85.3 i fördraget. I enlighet med artikel 12.3 i förordning (EEG) 4056/86 hade kommissionen därefter rätt att fortsätta undersökningarna av de aspekter i det ändrade TACA-avtalet som rörde sjöfarten. Det faktum att inga allvarliga invändningar gjordes beträffande de aspekter i det anmälda avtalet som avsåg inlandstransporter innebar att dessa aspekter undantogs under en period på tre år från den 6 maj 1999 – förutsatt att de kunde skiljas från de aspekter mot vilka kommissionen faktiskt gjorde allvarliga invändningar.
- (12) Genom en skrivelse av den 6 augusti 1999 underrättades ESC om att kommissionen inte hade gjort några allvarliga invändningar mot de aspekter i det ändrade TACA-avtalet som avsåg inlandstransporter. Genom en skrivelse av den 27 september 1999 begärde ESC att få ta del av skälen till detta beslut.
- (13) Den 12 oktober 1999 svarade generaldirektören för generaldirektoratet för konkurrens på ESC:s skrivelse genom att sammanfatta skälen för att inte göra allvarliga invändningar mot de aspekter i det ändrade TACA-avtalet som avsåg inlandstransporter. Han upprepade också kommissionens syn på hur de synpunkter som lämnats i samband med invändningsförfarandet skall klassas (se skäl 8).
- (14) Därefter inkom European Council of Transport Users (ECTU), som inbegriper ESC, och vissa andra organisationer med en ansökan till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt om upphävande av kommissionens beslut i ovannämnda skrivelse av den 6 augusti 1999 till ESC ⁽¹³⁾.
- (15) Den 1 december 2000 inkom parterna med en kompletterande anmälan där de underrättade kommissionen om att de modifierat det ändrade TACA-avtalet så att det inbegrep en särskild befogenhet att göra en samordnad tillfällig kapacitetsminskning under jul- och nyårsperioden 2000–2001 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ Enligt förordning (EEG) nr 4056/86 (den viktigaste förordningen om sjötransporter) kan kommissionen göra allvarliga invändningar inom 90 dagar från dagen för offentliggörandet av sammanfattningen av ansökan och därmed fortsätta att granska ärendet. Förordningen om inlandstransporter (förordning (EEG) nr 1017/68) innehåller en i det närmaste identisk bestämmelse. Om kommissionen inte vidtar några åtgärder inom 90 dagar undantas ett avtal automatiskt i sex år när det gäller sjötransporter och i tre år när det gäller inlandstransporter.

⁽¹³⁾ Mål T-224/99, ECTU m.fl. mot kommissionen.

⁽¹⁴⁾ Den ursprungliga versionen av anmälan innehöll en allmän befogenhet enligt vilken parterna "kan reglera den transportkapacitet som var och en av dem erbjuder". Se artikel 12.2-tillkännagivandet. Även om parterna ansåg att programmet för kapacitetsreglering 2000/2001 omfattades av gruppundantaget för linjekonferenser i artikel 3 i förordning (EEG) nr 4056/86, anmälde de programmet till kommissionen för att vara på den säkra sidan. Den allmänna rätt att reglera parternas kapacitet som anges i avtalet ändrades senare på kommissionens begäran (se skälen 81 ff).

- (16) Efter ytterligare skriftväxling med parterna offentliggjorde kommissionen den 29 november 2001 ett tillkännagivande i om sin avsikt att bevilja ett undantag för återstående aspekter i det ändrade TACA-avtalet enligt artikel 23.3 i förordning (EEG) nr 4056/86 och artikel 19.3 i förordning nr 17 (artikel 23.3-tillkännagivande). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med eventuella synpunkter inom 30 dagar från offentliggörandet.
- (17) Den 12 december 2001 bad ESC kommissionen att lämna ytterligare upplysningar om vissa bestämmelser i det ändrade TACA-avtalet och om kommissionens motiv för att bevilja ett undantag. Efter ytterligare skriftväxling och flera möten skickade ESC sina synpunkter den 8 mars 2002. Ytterligare synpunkter skickades den 24 april 2002.
- (18) I en skrivelse av den 3 maj 2002 begärde parterna att undantaget skulle förnyas för alla aspekter i det ändrade TACA-avtalet som omfattades av förordning (EEG) nr 1017/68. Eftersom denna begäran är föremål för ett särskilt förfarande inom kommissionen beskrivs de aspekter i det ändrade TACA-avtalet som avser inlandstransporter bara i den mån det behövs för att man helt skall förstå avtalets innebörd.

2. PARTERNA

- (19) Efter det att beslutet om TACA fattades har sex rederier lämnat TACA, vilket innebar att det kvarstod åtta parter till det ändrade TACA-avtalet. Efter dagen för tillkännagivandet har AP Møller Maersk gått samman med Sea-Land Service, vilket minskade antalet parter till följande sju:
1. Atlantic Container Line AB, med säte i Göteborg, Sverige.
 2. Hapag-Lloyd Container Line GmbH, med säte i Hamburg, Tyskland.
 3. Mediterranean Shipping Company SA, med säte i Genève, Schweiz.
 4. AP Møller – Maersk Sealand, med säte i Köpenhamn, Danmark.
 5. Nippon Yusen Kaisha, med säte i Tokyo, Japan.
 6. Orient Overseas Container Line Ltd, med säte i Wanchai, Hongkong.
 7. P&O Nedlloyd Limited, med säte i London, Förenade kungariket.

3. AVTALET

3.1 Syfte och räckvidd

- (20) Syftet med det ändrade TACA-avtalet uppges vara att ge ansökarna möjlighet att – i enlighet med avtalet – samarbeta för att tillhandahålla effektiv och stabil internationell linjesjöfart för godsbefordran på rutten inom det geografiska område som avtalet omfattar i enlighet med definitionen nedan.
- (21) Avtalet omfattar rutten i östlig och västlig riktning mellan i) hamnar i de 48 stater som gränsar till varandra i Förenta staterna och orter i inlandet och vid kusterna i Förenta staterna via de hamnarna och ii) hamnar i Europa belägna inom latituder från Bayonne i Frankrike till Nordkap i Norge (med undantag för ryska hamnar utom Östersjöhamnar, Medelhavshamnar och hamnar i Spanien och Portugal) och – med det undantag för landtransporter inom EES som sammanfattas nedan (se skäl 26) – orter i inlandet och vid kusterna i Europa via de hamnarna utom orter i inlandet och vid kusterna i Spanien och Portugal. Nedan kallas dessa rutten "traden".

3.2 Tariffer

- (22) Genom det ändrade TACA-avtalet ges ansökarna rätt att (förutom vad gäller landtransporter inom EES) inrätta, ändra, upprätthålla eller upphäva fraktsatser (inklusive avgifter och tilläggsavgifter) och villkor, utom för inlandstransporttjänster inom EES. Dessa fraktsatser och villkor som fastställs inom ramen för det ändrade TACA-avtalet benämns nedan "tariffen".

3.3 Serviceavtal

- (23) I beslutet om TACA-avtalet drogs slutsatsen att medlemmarna i TACA vid den tidpunkten överträtt artikel 85 i EG-fördraget "genom att överenskomma om de villkor på vilka de får ingå serviceavtal med avlastare". Detta gällde följande två huvudtyper av begränsningar: i) där avtalet hindrade TACA:s medlemmar att ingå individuella serviceavtal med avlastare eller begränsade deras rätt att göra detta och ii) där avtalet begränsade villkoren i individuella serviceavtal.
- (24) Det ändrade TACA-avtalet innehåller inga sådana begränsningar, och individuella serviceavtal kan ingås utan begränsningar. Bestämmelserna för serviceavtal i det ändrade TACA-avtalet kan sammanfattas enligt följande:
1. Ansökarna har rätt att förhandla eller ingå serviceavtal ⁽¹⁵⁾ med en eller flera avlastare (konferensens serviceavtal) för tjänster mellan hamnar inom EES och hamnar och orter i inlandet och vid kusterna utanför EES. Sådana kontrakt kan bestå av ett pris för alla tjänster som utförs inom hamnområdet i nära anknytning till sjötransporten ⁽¹⁶⁾. Kontrakten skall inbegripa vissa nödvändiga villkor som bland annat minimivolym eller minimisträcka, fraktsatsen för matartrafik, varaktighet, serviceåtaganden och överenskommelser om vitesnivåer med avseende på eventuella avtalsbrott.
 2. Det finns inga restriktioner för ansökarna vad gäller rätten att förhandla om och ingå individuella serviceavtal med avlastare på villkor som parterna till dessa avtal anser vara godtagbara.
 3. Två eller flera (men inte samtliga) ansökare har rätt att förhandla om och ingå gemensamma serviceavtal med valfria avlastare för tjänster mellan hamnar inom EES och hamnar och orter i inlandet och vid kusterna utanför EES ⁽¹⁷⁾ och att bland annat delta i diskussioner och hålla varandra informerade om dessa kontrakt.
 4. När en avlastare vill att en eller flera av de bortfraktare som ingått ett gemensamt serviceavtal skall tillhandahålla tjänster i samband med inlandstransporter inom EES skall kontraktsvillkoren förhandlas bilateralt mellan avlastaren och de olika bortfraktarna var för sig. Avtalsvillkoren skall nedtecknas i en konfidentiell bilaga till det gemensamma serviceavtalet och skall inte lämnas ut till någon annan än de andra parterna i serviceavtalet. Liknande villkor gäller för avlastares begäran om inlandstransporter inom EES enligt denna form av serviceavtal.
 5. Konferensens serviceavtal och gemensamma serviceavtal skall inte inbegripa andra bortfraktare än de som är parter i avtalet och skall inte innehålla olika fraktsatser beroende på vilken kontrakterad bortfraktare som transporterar lasten.

⁽¹⁵⁾ Enligt definitionen i paragraf 3.21 i US Shipping Act 1984 och från den 1 maj 1999 även paragraf 3.19 i US Ocean Shipping Reform Act 1998.

⁽¹⁶⁾ Enligt det ändrade TACA-avtalet kan konferensens serviceavtal inbegripa följande avgifter: fraktsatser för sjötransporter, terminalhanteringsavgifter, containeravgifter och LCL-avgifter i ursprungsland eller destinationsland; demurage; avgifter för flera konossement; tilläggsavgifter eller godtyckliga avgifter i uthamnen; CAF och BAF; tilläggsavgifter för oförutsedda händelser; Internationella sjöfartsorganisationens extraavgifter; tilläggsavgifter för särskild utrustning; extraavgifter för överdimensionerade laster; extraavgifter för inpassningar; avgift för ändrad destination; avgift för optimal stuvning; uppvärmningsavgift; avgifter för tjänster som tillkommer i hamnen, såsom tullinspektion i terminalen i Kanada. Konferensens serviceavtal får inte inbegripa priser för andra tjänster som tillhandahålls inom EES eller ange några villkor för inlandstransporter eller andra inlandstjänster som avtalats mellan avlastaren och enskilda bortfraktare.

⁽¹⁷⁾ Principerna som beskrivs ovan gäller även för de gemensamma serviceavtalen.

6. Avlastaren skall enligt konferensens serviceavtal och de gemensamma serviceavtalen ha rätt att välja vilka deltagande bortfraktare som skall transportera lasten och i vilka proportioner, såvida inte annat har avtalats med denne.
7. Ansökarna kan anta ett standardformulär för konferensens serviceavtal, vilket parterna i de olika serviceavtalen kan välja att göra avsteg från. De som deltar i individuella serviceavtal och gemensamma serviceavtal kan hänvisa till och anta detta standardformulär eller hänvisa till och anta de offentliggjorda fraktsatserna eller tariffvillkoren för konferensens serviceavtal.
8. Parterna har, förutom när det gäller de parter som deltar i ett gemensamt serviceavtal eller där avlastaren godkänner det, inte rätt att lämna ut uppgifter om vilket formulär, vilka fraktsatser eller vilka tariffvillkor som förekommer i individuella serviceavtal eller gemensamma serviceavtal.
9. Ansökarna har rätt att besluta om frivilliga riktlinjer för serviceavtal. Dessa riktlinjer skall endast avse tekniska, icke-kommersiella frågor eller avslöjande om förekomsten av, men inte villkoren för, ett individuellt serviceavtal med en avlastare när denne senare begär ett av konferensens serviceavtal eller ett gemensamt serviceavtal.
10. I individuella serviceavtal och gemensamma serviceavtal skall uttryckligen anges att villkoren, i enlighet med amerikansk lag, skall förbli konfidentiella såvida inte a) avlastaren har godkänt att de avslöjas eller b) avlastaren vill ingå ett av konferensens serviceavtal, varvid alla medlemmar i det ändrade TACA-avtalet som ingått individuella serviceavtal eller gemensamma serviceavtal med denne kan avslöja förekomsten av, men inte villkoren för detta kontrakt.

3.4 Regeln om att de intermodala genomgångsfraktsatserna inte får understiga kostnaderna

- (25) I beslutet om TACA-avtalet konstaterades att medlemmarna i TACA hade överträtt artikel 85 i EG-fördraget genom att komma överens om priser för inlandstransporter som utfördes inom gemenskapen som en del i en multimodal transport.
- (26) I det ändrade TACA-avtalet har parterna avskaffat de överenskomna priserna för inlandstransporter med förbehåll för den i skäl 27 beskrivna regeln om att fraktsatsen inte får understiga kostnaderna. Enligt avtalet får parterna inte sinsemellan diskutera eller komma överens om priser för inlandstransporter som utförs helt eller delvis inom EES åt avlastare i kombination med andra tjänster som en del i en multimodal transport av containerlaster på traden eller någon annan tariff eller fråga som avser inlandstransporter inom EES.
- (27) Parterna kan fatta beslut om att de, när de tillhandahåller sjötransporter enligt tariffen, att ingen part till det ändrade TACA-avtalet får ta ut ett pris som understiger de "havda kostnader" som de har för inlandstransporter inom EES i samband med dessa sjötransporter (regeln att fraktsatserna inte får understiga kostnaderna). I de "havda kostnaderna" ingår inte kostnader för lokalisering och flyttning av tomta containrar i Europa eller indirekta kostnader eller administrativa kostnader. Ett oberoende, neutralt organ kan komma att tillsättas för att övervaka efterlevnaden av denna regel.
- (28) Parterna har dock inte infört en sådan regel i praktiken.

3.5 Tekniska avtal

- (29) I det ändrade TACA-avtalet föreskrivs att parterna frivilligt och gemensamt kan försöka få till stånd tekniska förbättringar genom ⁽¹⁸⁾
 - i) införande av enhetlig tillämpning av standarder eller typer för fartyg och andra transportmedel, utrustning, förråd eller fasta installationer,

⁽¹⁸⁾ Ordalydelsen i punkterna i-vi följer den i artikel 2.1 a-f i förordning (EEG) nr 4056/86.

- ii) utbyte eller pool-samarbete för att utföra transporter, när det gäller fartyg, last- eller containerutrymme, andra transportmedel, personal, utrustning eller fasta installationer,
 - iii) organisering och utförande av successiva eller kompletterande sjötransporter och fastställande eller tillämpning av priser och villkor som gäller för sådana transporter i deras helhet,
 - iv) samordning av tidtabeller för anslutande rutter,
 - v) samlastning av enskilda sändningar, och
 - vi) upprättande eller tillämpning av enhetliga regler för den struktur och de villkor som styr tillämpningen av frakttariffer.
- (30) Parterna har beslutat att endast samarbeta vad gäller punkt ii ovan. I det ändrade TACA-avtalet fastställs att avtalet inte skall tillämpas om parterna skulle fatta beslut om att samarbeta i någon annan fråga som beskrivits i denna punkt (om detta samarbete omfattas av förbudet i artikel 81.1 i fördraget) förrän detta samarbete har anmälts enligt förordning (EEG) nr 4056/86 eller någon annan tillämplig gemenskapsförordning.

3.6 Reguljära sjötransporttjänster

- (31) Parterna kan ⁽¹⁹⁾
- i) samordna sina tidtabeller, datum för avgång eller anlop,
 - ii) fastställa frekvens för avgångar eller anlop,
 - iii) samordna eller fördela avgångar eller anlop mellan konferensens medlemmar,
 - iv) reglera den lastkapacitet som varje medlem erbjuder ⁽²⁰⁾, och
 - v) fördela last eller intäkt mellan medlemmarna.

3.7 Samråd med avlastare

- (32) Parterna kan ingå och tillämpa samrådsavtal med transportanvändare beträffande fraktsatserna, avgifterna, villkoren och kvaliteten när det gäller reguljära sjötransporter och förhandla om fraktsatser, avgifter, klassifikationer, regler och bestämmelser med enskilda avlastare och grupper av avlastare.

3.8 Administration

- (33) Parterna kan träffas eller på annat sätt kommunicera, diskutera och fatta beslut i alla frågor som omfattas av artiklarna 2 (tekniska avtal) och 3 (gruppundantag för linjekonferenser) i förordning (EEG) 4056/86. De får vidare förhandla och ingå konferensens serviceavtal. Två eller fler parter (men inte samtliga) kan fritt förhandla om och ingå gemensamma serviceavtal. Parterna får inte diskutera eller utbyta konfidentiell information om individuella serviceavtal. De får heller inte anta någon form av riktlinjer för individuella serviceavtal, förutom rent tekniska icke-kommersiella riktlinjer. Parterna får dessutom inte införa någon som helst form av kollektivt fastställande av priser för inlandstransporter inom EES.
- (34) Ett sekretariat har inrättats för att administrera avtalet.

⁽¹⁹⁾ Ordalydelsen i punkterna i-v följer den i artikel 3 a-e i förordning (EEG) nr 4056/86.

⁽²⁰⁾ Se även punkt 81 nedan.

- (35) Parterna kan utse ett oberoende och neutralt organ för att övervaka efterlevnaden av avtalsvillkoren, inklusive regeln om att de intermodala genomgångsfraktsatserna inte får understiga kostnaderna. Enligt parterna har något sådant organ ännu inte utsetts.

4. MARKNADEN

- (36) Det ändrade TACA-avtalet omfattar bland annat följande tjänstemarknader ⁽²¹⁾:
- a) Marknaden för sjötransporttjänster: den reguljära containertrafiken mellan Nordeuropa och Förenta staterna på rutterna mellan nordeuropeiska hamnar och hamnar i Förenta staterna och Kanada ⁽²²⁾. Den geografiska marknaden för dessa tjänster är det område inom vilket tjänsterna saluförs. Såsom kommissionen konstaterade i beslutet om TAA ⁽²³⁾ och senare bekräftade i beslutet om TACA ⁽²⁴⁾ består detta område vad gäller den geografiska marknaden i Europa av upptagningsområdena för hamnarna i norra Europa.
 - b) Marknaden för landtransporttjänster: landtransporttjänster som företas inom gemenskapen och som avlastare förvärvar tillsammans med andra tjänster som led i en multimodal transport av containergods mellan Nordeuropa och USA ⁽²⁵⁾.
- (37) Av dessa marknader behöver bara den som avser sjötransporter beaktas i detta beslut eftersom de aspekter i det ändrade TACA-avtalet som avser inlandstransporter kommer att handläggas i ett särskilt förfarande.
- (38) Den definition av marknaden för sjötransporter som görs ovan (se skäl 36 a) fick förstainstansrättens stöd i dess aktuella dom i TAA-målet ⁽²⁶⁾. Rätten instämde framför allt i att lufttransporter inte är ett rimligt alternativ till sjötransporter eftersom det fanns tydliga bevis för att efterfrågan på lufttransporter till skillnad från den på sjötransporter avser begränsade kvantiteter av varor med högt förädlingsvärde och låg vikt. Rätten bekräftade också att kommissionen hade skäl att anse att reguljär containertrafik utgör en separat marknad som skiljer sig från den för andra sjötransporttjänster.
- (39) När det gäller den relevanta sjötransportmarknadens geografiska omfattning ansåg rätten att det fanns belägg för att linjesjöfart från hamnar i Medelhavet bara är marginellt utbytbar mot linjesjöfart från nordeuropeiska hamnar. I detta sammanhang bör det noteras att kommissionen i sitt aktuella beslut i ärendet Hutchison/RCPM/ECT ⁽²⁷⁾ konstaterade att det fanns belägg för att konkurrensen mellan hamnar i Nordeuropa och Medelhavet fortfarande var marginell ⁽²⁸⁾. I detta ärendet har det inte framkommit något nytt som ger anledning att ifrågasätta denna slutsats.
- (40) Det ändrade TACA-avtalet ger också medlemmarna rätt att komma överens om priset på de tjänster som utförs inom hamnområdet i nära anknytning till sjötransporten (se skäl 24.1). I detta avseende måste man skilja mellan de tjänster som omfattas av det ändrade TACA-avtalet, och för vilka det finns ett särskilt utbud och en särskild efterfrågan i förhållande till antingen sjö- eller landtransporttjänster, och de tjänster för vilka det inte finns ett sådant särskilt utbud eller en sådan särskild efterfrågan. Den förstnämnda utgör en separat marknad medan den sistnämnda inte gör det ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Artiklarna 2 (Avtlets syfte), 2 (Avtlets geografiska räckvidd) och 5 (Översyn av avtalsvillkoren) i det ändrade TACA-avtalet.

⁽²²⁾ Se TACA-beslutet, punkt 84.

⁽²³⁾ Kommissionens beslut 94/980/EG i ärende nr IV/34.446 – Trans-Atlantic Agreement (EGT L 376, 31.12.1994, s. 1), punkterna 67–68.

⁽²⁴⁾ Punkterna 76–83.

⁽²⁵⁾ Se TACA-beslutet, punkt 91.

⁽²⁶⁾ Förstainstansrättens dom i mål T-395/94 av den 28 Februari 2002, Atlantic Container Line m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-875, punkterna 269–298.

⁽²⁷⁾ Kommissionens beslut av den 3 juli 2001 i ärende COMP/JV.55 – Hutchison/RCPM/ECT, se webbplats: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/decisions/jv55_en.pdf. Se skälen 37 ff.

⁽²⁸⁾ Punkterna 41 och 46.

⁽²⁹⁾ Se domen i mål T-86/95, Compagnie Générale Maritime m.fl. mot kommissionen (FEFC), REG 2002, s. II-1011, punkterna 128–129.

- (41) De tjänster som omfattas av det ändrade TACA-avtalet och för vilka det vanligtvis inte finns något särskilt utbud eller någon särskild efterfrågan är de tjänster som inte kan särskiljas från sjötransport- eller landtransporttjänsterna i den mening att det skulle vara fysiskt eller ekonomiskt omöjligt för ett utomstående tjänsteföretag (t.ex. ett företag som driver en containerterminal) som är oberoende av sjötransport- eller landtransportföretaget att tillhandahålla dessa tjänster separat eller direkt till transportanvändaren.
- (42) Övriga tjänster som ingår i det ändrade TACA-avtalet – tjänster som det finns ett särskilt utbud av och en särskild efterfrågan på – består av de lasthanteringstjänster inom hamnen där medlemmarna i det ändrade TACA-avtalet inte bara konkurrerar eller kan komma att konkurrera med varandra och med andra rederier, utan även med utomstående tjänsteföretag.
- (43) Den relevanta marknaden för lasthanteringstjänster utgörs i nuläget av marknaden för sådana tjänster i nordeuropeiska hamnar som betjänar de rutter som omfattas av det ändrade TACA-avtalet.

5. MARKNADERNAS STRUKTUR

- (44) Jämfört med den period under vilken man i beslutet om TACA-avtalet konstaterade att avtalet stred mot artikel 86 (en del av 1994 samt 1995 och 1996) har konkurrensvillkoren på rutterna över Atlanten ändrats avsevärt. Tabell 1 visar hur marknadsandelarna utvecklats under perioden 1994–2001.

Tabell 1

Marknadsandelar för de containerrederier som trafikerar den nordatlantiska trade direkt eller via Canadian Gateway 1994–2001 (första kvartalet) (i procent) ⁽³⁰⁾.

(%)

Bortfraktare	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 (första kvartalet)
TACA-parterna/parterna till det ändrade TACA-avtalet (från och med 1999)	60,65	61,55	59,83	58,3	59,5	49	48,5	47,7
Övriga	39,35	38,45	40,17	41,7	40,5	51	51,5	52,3
Totalt	100	100	100	100	100	100	100	100

- (45) TACA-konferensens kontinuerligt minskade marknadsandel bekräftas av de slutsatser som U.S. Federal Maritime Commission (FMC) drog i sin slutliga rapport om effekterna av 1998 års Ocean Shipping Reform Act ⁽³¹⁾. FMC uppskattar att TACA-konferensens marknadsandel har minskat från en toppnotering på cirka 80 % 1992 (då TACA bildades) till cirka 50 % 2001. Parterna till det ändrade TACA-avtalet är därför numera utsatta för en betydligt större extern konkurrens än under den period som TACA-beslutet avsåg.
- (46) Inrättandet av konfidentiella, individuella serviceavtal innebär också att den interna konkurrensen ökat avsevärt sedan tiden för TACA-beslutet. TACA-parterna har sålunda rapporterat till FMC att endast cirka 10 % av det gods som konferensens medlemmar fraktar transporteras enligt konferens-tariffen. I slutet av 1999 transporterades vidare 80 % av det gods som TACA-parterna fraktade utanför ramen för konferensens serviceavtal. Slutligen har konferensens serviceavtal minskat från 30 stycken under 1999 till endast tre under 2000 ⁽³²⁾.

⁽³⁰⁾ Källor: TACA-beslutet, parterna till det ändrade TACA-avtalet (på grundval av PERS Global Container Reports).

⁽³¹⁾ *The Impact of the Ocean Shipping Reform Act of 1998*, Federal Maritime Commission, september 2001.

⁽³²⁾ Ibidem s. 12.

- (47) FMC:s slutsatser stämmer överens med uppgifterna i de rapporter som de enskilda TACA-parterna lämnar till kommissionen var sjätte månad ⁽³³⁾. Deras rapporter bekräftar också att en överväldigande del av det gods som parterna fraktar transporteras inom ramen för individuella serviceavtal. Av dessa uppgifter framgår det att de individuella serviceavtalen har blivit norm på den trad som omfattas av det ändrade TACA-avtalet och att alla medlemmar i konferensen numera är utsatta för betydande konkurrens från övriga TACA-medlemmar.
- (48) Dessa slutsatser i fråga om marknaden för sjötransporter är lika relevanta för marknaden för lasthanteringstjänster. Även här är medlemmarna i det ändrade TACA-avtalet utsatta för extern konkurrens från externa transportörer som verkar på den transatlantiska traden. De kan också möta konkurrens från oberoende lasthanterare. Internt konkurrerar parterna kraftigt med varandra när det gäller allmänna villkor (inklusive pris) liksom villkoren i individuella och gemensamma serviceavtal för transporter från hamn till hamn eller från dörr till dörr.
- (49) Sammanfattningsvis tyder tillgängliga uppgifter på att TACA-medlemmarna numera är utsatta för en kraftigare både extern och intern konkurrens än någonsin tidigare.

6. SYNUNKTER FRÅN TREDJE PART

6.1 Synpunkter som svar på tillkännagivandet enligt artikel 12.2

- (50) Synpunkter har inkommit från de parter som nämns i skäl 6. Flera av dessa synpunkter rör de aspekter i det ändrade TACA-avtalet som avser inlandstransporter och kommer inte att beskrivas i detta dokument. Andra synpunkter – där en tredje part främst motsätter sig ett undantag – tycks inte längre återspegla denne tredje parts åsikter i frågan ⁽³⁴⁾. Flera synpunkter som inkommit som svar på tillkännagivandet enligt artikel 12.2 är dock fortfarande relevanta för bedömningen av huruvida bestämmelserna i avtalet motiverar ett gruppundantag eller ett individuellt undantag. De kommer därför att granskas i avsnitt 9 och 10 nedan.

6.2 Synpunkter som svar på tillkännagivandet enligt artikel 23.3

- (51) Synpunkter har inkommit från CLECAT och ESC. CLECAT har inte längre några principiella invändningar mot att det ändrade TACA-avtalet beviljas ett undantag. Man uppmanar dock kommissionen att inrätta "en lämplig och strikt kontrollmekanism" för att se till att parterna respekterar sitt åtagande att inte öka tarifferna inom ramen för något program för kapacitetsreglering eller skapa en artificiell högsäsong.
- (52) Kommissionen är övertygad om att de arrangemang som införts är tillräckliga för att se till att parterna respekterar sitt åtagande beträffande kapacitetsreglering. Dessa arrangemang beskrivs närmare i skäl 81.
- (53) ESC:s synpunkter på artikel 23.3-tillkännagivandet kan sammanfattas enligt följande:
1. Kommissionen måste göra en rättslig och ekonomisk bedömning av det ändrade TACA-avtalet utifrån framför allt OECD:s slutliga rapport om konkurrenspolitiken på området linjesjöfart ⁽³⁵⁾, förstainstansrättens domar i målen TAA och FEFC samt kommissionens avsikt att granska gruppundantaget för linjekonferenser mot bakgrund av OECD:s rapport och den allmänna utvecklingen på området.

⁽³³⁾ Dessa rapporter innehåller uppgifter om antalet avtal som rederiet ingått, fördelade mellan individuella serviceavtal, gemensamma serviceavtal, konferensens serviceavtal och tariffen samt uppgifter om antalet TEU (branschens standardförkortning för "tjugofotsenheter", som avser containrarnas storlek) och andelen av det totala antalet TEU som transporteras inom ramen för var och en av dessa avtalstyper.

⁽³⁴⁾ CLECAT motsätter sig sålunda inte längre ett undantag, samtidigt som varken TLF eller svenska Industriförbundet har lämnat några synpunkter som svar på tillkännagivandet av den 29 november 2001.

⁽³⁵⁾ Se OECD:s webbplats, <http://www.oecd.org/EN/home/0,,EN-home-25-nodirectorate-no-no-25,00.html>.

2. Kommissionen har ingen anledning att fatta beslut om ett individuellt undantag eftersom anmälan bara har gjorts som en försiktighetsåtgärd då parterna anser att alla bestämmelser i det ändrade TACA-avtalet omfattas av gruppundantaget för linjekonferenser. Kommissionen bör därför inte slösa sina begränsade resurser på att handlägga parternas ansökan.
 3. Kommissionen bör undersöka huruvida domen i målet TAA är relevant vid en bedömning av bestämmelserna om kapacitetsreglering i avtalet.
 4. Bestämmelserna i det ändrade TACA-avtalet om informationsutbyte är utformade så att de ger hela konferensen kännedom om villkoren i konfidentiella serviceavtal som enskilda konferensmedlemmar ingått med enskilda avlastare.
- (54) Varken OECD:s rapport eller det faktum att kommissionen har inlett en översyn av förordning (EEG) nr 4056/86 har någon direkt betydelse för det aktuella ärendet. Båda avser en möjlig reform av dagens konkurrenslagstiftning, medan det aktuella beslutet handlar om att tillämpa den lagstiftningen i ett specifikt ärende. Det är inte heller nödvändigt att i detta beslut uttryckligen nämna möjligheten att tillämplig lagstiftning kan komma att ändras avsevärt innan ett eventuellt undantag för det ändrade TACA-avtalet löper ut, eftersom en sådan ändring skulle åtföljas av lämpliga övergångsarrangemang.
- (55) När det gäller synpunkten att kommissionen inte har någon anledning att fatta beslut om ett individuellt undantag räcker det att notera att parterna uttryckligen begärt att kommissionen skall fatta ett beslut ⁽³⁶⁾ och att den därför måste fatta ett formellt beslut ⁽³⁷⁾.
- (56) Den eventuella betydelsen av domen i målet TAA vid en bedömning av avtalets bestämmelser om kapacitetsreglering tas upp i skälen 85–86 nedan. ESC:s synpunkter på informationsutbytet diskuteras i skälen 70–71.

7. TILLÄMPLIGA FÖRORDNINGAR

- (57) Eftersom rådet antagit särskilda sektoriella förordningar för tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget på transporttjänster kan verksamheten inom ramen för det ändrade TACA-avtalet omfattas av tre olika förordningar: förordning (EEG) nr 4056/86, förordning (EEG) nr 1017/68 och förordning nr 17.
- (58) Förordning (EEG) nr 4056/86 gäller internationella sjötransporttjänster ⁽³⁸⁾. I sin dom i målet FEFC konstaterade förstainstansrätten att förordningens räckvidd var begränsad till
- ”egentlig sjötransport, det vill säga sjötransport från hamn till hamn, och inte täcker tjänster avseende landtransport av varor till och från hamnar som tillhandahålls i kombination med andra tjänster vid en kombinerad transport.” (punkt 241).
- (59) Följande bestämmelser i avtalet omfattas därför uppenbart av räckvidden för förordning (EEG) nr 4056/86:
1. Bestämmelserna om reguljära sjötransporttjänster.
 2. Relevanta delar i bestämmelserna om tariffen och serviceavtal, dvs. de delar som rör sjötransporter.
- (60) De aspekter i avtalet som rör landtransporter omfattas därför uppenbart inte av förordning (EEG) nr 4056/86 ⁽³⁹⁾. Bland avtalets bestämmelser omfattas framför allt regeln att de intermodala genomgångsfraktsatserna inte får understiga kostnaderna av förordning (EEG) nr 1017/68.

⁽³⁶⁾ Vilket bekräftades i en skrivelse av den 20 mars 2002.

⁽³⁷⁾ Artikel 12.4 i förordning (EEG) nr 4056/86.

⁽³⁸⁾ Artikel 1.

⁽³⁹⁾ Se till exempel punkt 261 i domen i målet FEFC.

- (61) De bestämmelser i det ändrade avtalet som varken omfattas av förordning (EEG) nr 4056/86 eller förordning (EEG) nr 1017/68 omfattas i stället av förordning nr 17. Bestämmelserna om lasthantering inom ett hamnområde enligt tariffen eller serviceavtal omfattas åtminstone delvis av förordning nr 17 ⁽⁴⁰⁾. Detta gäller särskilt de lasthanteringstjänster för vilka det finns ett särskilt utbud och en särskild efterfrågan i förhållande till sjö- eller landtransporter (se skäl 42).

8. ARTIKEL 81.1 I FÖRDRAGET (OCH ARTIKEL 53.1 I EES-AVTALET)

8.1 Avtal mellan företag

- (62) Parterna bedriver en kommersiell verksamhet som syftar till att tillhandahålla sjötransporter och därmed förknippade tjänster. De är därför företag i den mening som avses i artikel 81.1 i fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet. Det ändrade TACA-avtalet är ett formellt avtal mellan dessa företag.

8.2 Begränsning av konkurrensen

- (63) Följande bestämmelser i avtalet begränsar eller kan begränsa konkurrensen avsevärt i den mening som avses i artikel 81.1 i fördraget:

1. Avtalet mellan parterna enligt vilket de kommer överens om de priser och villkor som utgör tariffen.
2. Tillhandahållandet av reguljära sjötransporttjänster.
3. Bestämmelser som rör konferensens serviceavtal eller gemensamma serviceavtal ⁽⁴¹⁾.

8.2.1 Individuella serviceavtal

- (64) Det ändrade TACA-avtalet innehåller inga begränsningar för de villkor på vilka parterna kan ingå individuella serviceavtal med avlastare. ESC och svenska Industriförbundet har tidigare hävdat att framför allt tre aspekter i det ändrade TACA-avtalet i *praktiken* skulle begränsa den fria tillgången till sådana avtal.

8.2.1.1 Verkningarna av konferensens serviceavtal

- (65) De båda företrädarna för avlastare oroar sig över att möjligheten för rederier att ingå konferensens serviceavtal och gemensamma serviceavtal skulle leda till begränsningar för deras frihet att förhandla om och ingå individuella serviceavtal.
- (66) Enskilda rederier inom TACA ingår de facto individuella serviceavtal, och det finns inga belägg för att möjligheten att ingå konferensens serviceavtal och gemensamma serviceavtal begränsar tillgången till den förstnämnda avtalstypen. Tvärtom tyder parternas senaste (enskilda) rapporter till kommissionen på att en överväldigande majoritet av deras laster fortsätter att transporteras inom ramen för individuella serviceavtal, medan gemensamma serviceavtal och konferensens serviceavtal står för en mycket blygsam andel. Det individuella serviceavtalets ställning som det vanligaste avtalet mellan rederier och avlastare är därför ohotad.
- (67) Bestämmelsen att rederier som erbjuder individuella och gemensamma serviceavtal kan hänvisa till standardformuläret för konferensens serviceavtal är därför bara ett uttryck för vad som i praktiken sannolikt är en självklar utgångspunkt i många sådana förhandlingar. Dock skall varje avtal, överenskommelse eller samordnat förfarande mellan parterna om att de – då de ingår individuella serviceavtal – helt eller delvis skall följa standardformuläret, innehållet eller priset i fråga om konferensens serviceavtal inte anses omfattas av ett eventuellt undantag. En eventuell överenskommelse av detta slag kan dessutom föranleda kommissionen att återkalla undantaget i enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 4056/86.

⁽⁴⁰⁾ Kommissionens beslut 2000/627/EG i ärende IV/34.018 – Far East Trade Tariff Charges and Surcharges Agreement (FETTCSA) (EGT L 268, 20.10.2000, s. 1), skäl 128.

⁽⁴¹⁾ Se TACA-beslutet, skälen 454–462.

8.2.1.2 Frivilliga riktlinjer för serviceavtal

- (68) "Frivilliga riktlinjer för serviceavtal". ESC hävdade att de frivilliga riktlinjer som publicerats av Transpacific Stabilization Agreement (TSA) och de argument som parterna framfört i USA visade att eventuella frivilliga riktlinjer sannolikt skulle röra kommersiella frågor, inklusive priserna i individuella konfidentiella avtal, i strid mot artikel 81.1 i fördraget.
- (69) De riktlinjer och överenskommelser om diskussioner som är tillåtna (men inte krävs) enligt USA:s regelverk är inte av det slaget att de är direkt relevanta för tillämpningen av ett undantag enligt gemenskapens konkurrensregler. Parterna har anmält ett avtal som innebär att de kan komma överens om frivilliga riktlinjer (vilket de faktiskt inte gjort) som enbart rör "tekniska, icke-kommersiella frågor". Riktlinjer för sådana frågor utgör sannolikt inte något konkurrenshinder. Den typ av detaljerade prisrekommendationer som ingår i TSA:s riktlinjer kan inte med rätta kallas varken "tekniska" eller "icke-kommersiella". Om parterna skulle komma överens om "frivilliga riktlinjer för serviceavtal" som kan tänkas begränsa konkurrensen avsevärt (till exempel genom att kopiera TSA:s riktlinjer), skulle detta avtal inte ligga inom ramen för den verksamhet som beskrivs i anmälan. Ett sådant avtal skulle dessutom kunna föranleda kommissionen att återkalla undantaget.

8.2.1.3 Utbyte av information

- (70) Utbyte av information. ESC hävdade att parterna skulle utbyta information så långt som detta var tillåtet enligt amerikansk lagstiftning och att detta inbegrep att diskutera villkoren i individuella serviceavtal. Detta skulle enligt ESC inbegripa diskussioner för att komma överens om rekommenderade allmänna prishöjningar i individuella serviceavtal, precis som de rederier som trafikerar Stilla havet har gjort inom ramen för Transpacific Stabilization Agreement (TSA). Detta är dock ett scenario som utgår från vad rederier får göra enligt amerikansk lagstiftning, vilket de också gjort på sina trader i Stilla havet. Scenariot stämmer inte överens med innehållet i parternas anmälan. Gemensamt överenskomna rekommendationer om prishöjningar skulle inte omfattas av ett undantag.
- (71) Tvärtemot ESC:s argument är det lämpligt att tariffen fastställs utifrån de priser som råder på marknaden, inbegripet de priser som anges i serviceavtalen. Det viktiga är här att se till att information samlas in på ett sådant sätt att man skyddar konfidentiell information som avser individuella och gemensamma serviceavtal. Efter de ändringar som parterna gjort i sina föreslagna arrangemang för utbyte av information⁽⁴²⁾ kommer varken TACA:s sekretariat eller parterna att ha tillgång till information om enskilda bortfraktare som avser laster som transporteras inom ramen för individuella och gemensamma serviceavtal. När det gäller sådana laster kommer parterna bara att utbyta information som sammanställts för hela konferensen.
- (72) Konkluderas kan att bestämmelserna i det ändrade TACA-avtalet om individuella serviceavtal inte är utformade på ett sådant sätt att de kan begränsa konkurrensen avsevärt.

8.3 Påverkan på handeln mellan medlemsstater

- (73) I domen i TAA-målet bekräftade förstainstansrätten att handeln inom gemenskapen kan påverkas avsevärt av en konkurrensbegränsning mellan medlemmar i en internationell linjekonferens⁽⁴³⁾. Denna slutsats, som avsåg TACA:s föregångare, har direkt betydelse för det aktuella fallet.

⁽⁴²⁾ Parterna har bland annat utsett en oberoende part som skall samla in, sammanställa och sprida kommersiellt känsliga uppgifter. De har också antagit en resolution där de anger vilka typer av information som får respektive inte får utbytas.

⁽⁴³⁾ Punkterna 71–74. Se även förstainstansrättens dom av den 8 oktober 1996 i de förenade målen T-24/93, T-25/93, T-26/93 och T-28/93 Compagnie Maritime Belge m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-1201, punkterna 202–203.

- (74) Precis som TAA omfattar det ändrade TACA-avtalet rederier som är inrättade i flera medlemsstater, och som bland annat tillhandahåller reguljära sjötransporttjänster mellan hamnar i Nordeuropa och hamnar i USA och Kanada. En eliminering eller begränsning av konkurrensen mellan parterna när det gäller priser eller tjänsteutbud kan därför snedvrida handeln genom och mellan nordeuropeiska hamnar och deras respektive upptagningsområden. Eftersom sjötransporttjänster vanligtvis utgör en länk i utbudskedjan, som bland annat även inbegriper lasthanteringstjänster och landtransporter, skulle en begränsning av konkurrensen i sjötransportledet dessutom få indirekta effekter på dessa andra verksamheter och på handeln utanför hamnens omedelbara närområde. Detta är än mer sannolikt om avtalet – som i det aktuella ärendet – i sig innehåller bestämmelser som går ut på att fastställa ett gemensamt pris på lasthanteringstjänster.
- (75) Ett avtal om att fastställa priser eller begränsa utbudet utgör en allvarlig konkurrensbegränsning. Med tanke på den marknadsandel som parterna till det ändrade TACA-avtalet har är det sannolikt att denna begränsning skulle få betydande effekter på handeln mellan medlemsstaterna.

9. GRUPPUNDANTAG: ARTIKEL 3 I FÖRORDNING (EEG) nr 4056/86

9.1 Gruppundantagets räckvidd

- (76) Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 4056/86 beviljas undantag från förbudet i artikel 81.1 i fördraget för medlemmarna av en linjekonferens i fråga om överenskommelser om enhetliga eller gemensamma fraktsatser och andra villkor som de kommit överens om för sina reguljära sjötransporttjänster. Enligt artikeln beviljas också undantag för ett begränsat antal andra verksamheter om en eller flera av dem bedrivs av medlemmar i en linjekonferens utöver att fastställa priser och fraktvillkor för sjötransporttjänster. Till de omständigheter som kan föranleda ett undantag hör de fördelar för avlastare som beskrivs i skälen till förordning (EEG) nr 4056/86 ⁽⁴⁴⁾ och särskilt konferensernas stabiliserande verkan som tillförsäkrar avlastarna pålitlig trafik.
- (77) I sin dom i målet TAA påminde förstainstansrätten om att bestämmelserna om undantag från artikel 81.1 i EG-fördraget måste tolkas strikt och att denna slutsats gäller a fortiori för bestämmelserna om gruppundantag i förordning (EEG) nr 4056/86:

”...på grund av att denna förordning har obegränsad varaktighet samt att de tillåtna konkurrensbegränsningarna är av undantagskaraktär (horisontella avtal med syfte att fastställa priser). Av detta följer att gruppundantaget i artikel 3 i förordning nr 4056/86 inte kan tolkas extensivt och dynamiskt, så att det täcker alla avtal som rederier anser vara lämpliga, eller till och med nödvändiga, att ingå för att anpassa sig till marknadsvillkoren.” ⁽⁴⁵⁾

- (78) Följaktligen måste gruppundantaget tolkas som att det bara omfattar de bestämmelser i ett konferensavtal som avser tillämpningen och fastställandet av en tariff för reguljära sjötransporttjänster.

9.2 Tillämpning av gruppundantaget på det ändrade TACA-avtalet

- (79) ESC menar att kommissionen inte kan tillämpa artikel 3 i förordning (EEG) nr 4056/86 och bevilja ett individuellt undantag eftersom konfidentiella avtal enligt parterna själva är den främsta orsaken till den kommersiella stabiliteten på TACA:s trad.

⁽⁴⁴⁾ ”Gruppundantag bör göras för linjekonferenser. Linjekonferenser har en stabiliserande verkan som tillförsäkrar avlastarna pålitlig trafik. De bidrar allmänt till att tillhandahålla ändamålsenliga, effektiva och tidtabellsbundna sjötransporter...” (åttonde skälet i ingressen i förordning (EEG) nr 4056/86).

⁽⁴⁵⁾ Punkt 146 i domen – understrykningarna tillfogade.

- (80) Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 4056/86 undantas vissa förfaranden från rederiernas sida oavsett om de är förknippade med andra förfaranden, även om kommissionen kan vidta åtgärder enligt artikel 7. En linjekonferens' tariff som är undantagen enligt artikel 3 upphör därför inte att vara undantagen bara för att konferensmedlemmarna även ingår serviceavtal.

9.3 Kapacitetsreglering

- (81) Enligt artikel 5.3 iv i det ändrade TACA-avtalet kunde parterna samarbeta i syfte att "...reglera den kapacitet som varje part erbjuder". Ordalydelsen i denna bestämmelse återspeglade den i artikel 3 d i förordning (EEG) nr 4056/86. Som svar på kommissionens invändningar har ordalydelsen ändrats till följande:

"...förutsatt att parterna inkommer med sådana **rapporter och prognoser** till Europeiska kommissionen och FMC som överenskommits mellan parterna och Europeiska kommissionen respektive parterna och FMC, kan den kapacitet som var och en av parterna erbjuder regleras (denna möjlighet vidareutvecklas i bilaga B). En sådan kapacitetsreglering förutsätter att parterna **inte ökar några tariffer i samband med program för kapacitetsreglering** på någon trad som omfattas av ett sådant program eller **skapar en artificiell högsäsong**" (kommissionens betoning).

- (82) Såsom avtalats mellan parterna och kommissionen kommer rapporter och prognoser som skall lämnas till kommissionen ⁽⁴⁶⁾ att innehålla följande:

1. En förhandsrapport, som skall lämnas före genomförandet av eventuella program för kapacitetsreglering, där man beskriver parternas prognostiserade fraktvolym och totala tillgängliga kapacitet per vecka under programmets varaktighet.
2. En veckorapport, som skall lämnas in varje vecka under det föreslagna programmets varaktighet, med samma information som förhandsrapporten och med en beskrivning av eventuella ändringar av prognosen för den aktuella veckan.
3. En veckorapport, som skall lämnas in varje vecka under det föreslagna programmets varaktighet, med uppgifter om oanvänd kapacitet i varje fartyg och last som lämnats kvar och/eller lastats på ett annat fartyg under föregående vecka.
4. En efterhandsrapport, som skall lämnas in efter programmets slut, med uppgifter om parternas faktiska totala fraktvolym och faktiska kapacitet per vecka.

- (83) Parterna skall också lämna en rapport som omfattar de 18 månaderna före programmet som referensperiod för bedömningen av kapacitetsregleringen.

- (84) Förutsatt att parterna fortsätter att uppfylla villkoren i artikel 5.2 iv, anser kommissionen att det ändrade TACA-avtalets bestämmelser om kapacitetsreglering omfattas av gruppundantaget för linjekonferenser. Detta stämmer överens med kommissionens ståndpunkt i besluten om TAA ⁽⁴⁷⁾ och EATA ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁶⁾ Dessa rapporter har redan lämnats vad gäller det ändrade TACA-avtalets program för kapacitetsreglering i samband med jul- och nyårshelgerna 2001/2002.

⁽⁴⁷⁾ Punkterna 359–370.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens beslut 1999/485/EG i ärende IV/34.250 – Europe Asia Trades Agreement (EGT L 193, 26.7.1999, s. 23), skälen 177 ff.

- (85) När det gäller ESC:s uppmaning till kommissionen att i detta sammanhang ytterligare överväga beslutet i ärendet TAA säger den sistnämnda inte något om huruvida TAA:s program för kapacitetsförvaltning skulle ha omfattats av gruppundantaget för linjekonferenser om TAA hade varit en sådan. Rätten instämde dock i kommissionens slutsats att TAA – inbegripet bestämmelserna om kapacitetsförvaltning – gjorde det möjligt för medlemmarna att eliminera konkurrensen för en betydande del av de aktuella tjänsterna, och att TAA därför inte uppfyllde kraven för ett individuellt undantag enligt artikel 81.3 i fördraget.
- (86) Denna slutsats är emellertid inte tillämplig på det ändrade TACA-avtalets bestämmelser om kapacitetsreglering oavsett om de kan anses omfattas av gruppundantaget eller inte. TAA-parterna hade en marknadsandel på cirka 75 %, medan parterna till det ändrade TACA-avtalet inte har en samlad marknadsandel på mer än cirka 50 %. Dessutom inbegrep inte TAA-avtalet någon faktisk kapacitetsminskning och ledde därför inte till några betydande kostnadsbesparingar som kunde komma transportanvändarna till godo. Däremot har det ändrade TACA-avtalets kapacitetsreglering – såsom den tillämpas under lågsäsongerna i samband med jul- och nyårshelgerna 2000/2001 och 2001/2002 – inneburit att fartyg tagits ur trafik med betydande kostnadsbesparingar som resultat. Arrangemangen inom ramen för det ändrade TACA-avtalet kringgärdas – till skillnad från TAA:s arrangemang – också av skyddsmekanismer mot missbruk.

9.4 Bestämmelser som inte omfattas av gruppundantaget

- (87) I den mån som de kan anses begränsa konkurrensen omfattar gruppundantaget inte bestämmelser som rör konferensens serviceavtal och gemensamma serviceavtal ⁽⁴⁹⁾.
- (88) Andra bestämmelser som inte omfattas av förordning (EEG) nr 4056/86 och som därför inte kan anses omfattas av gruppundantaget är följande:
1. De bestämmelser i det ändrade TACA-avtalet som omfattas av förordning (EEG) nr 1017/68 (och som därför inte granskas i samband med detta förfarande).
 2. Bestämmelserna som ger parterna rätt att komma överens om priser och villkor för de lasthanterings tjänster inom ett hamnområde som inte kan skiljas från överfarten.

10. INDIVIDUELLT UNDANTAG: ARTIKEL 81.3 I FÖRDRAGET (OCH ARTIKEL 53.3 I EES-AVTALET)

10.1 Serviceavtal

- (89) I beslutet om TACA konstaterade kommissionen bland annat att parterna hade överträtt artikel 85 i EG-fördraget genom att komma överens om de villkor på vilka parterna fick ingå serviceavtal med avlastare ⁽⁵⁰⁾. Kommissionen konstaterade också att TACA-parterna överträtt artikel 82 i EG-fördraget genom att begränsa tillgången till och innehålllet i serviceavtal ⁽⁵¹⁾. Båda dessa förfaranden är förbjudna ⁽⁵²⁾. TACA-beslutet innebär dock inget förbud för parterna att erbjuda enhetliga serviceavtal (dvs. konferensens serviceavtal eller gemensamma serviceavtal) ⁽⁵³⁾.

⁽⁴⁹⁾ Se TACA-beslutet, skälen 454–462.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 3.

⁽⁵¹⁾ Artikel 6.

⁽⁵²⁾ Artiklarna 4 och 7.

⁽⁵³⁾ Artikel 3 i beslutet innehåller inte något sådant förbud. I stället handlar det om följande två huvudtyper av begränsningar: i) där avtalet hindrade TACA:s medlemmar att ingå individuella serviceavtal med avlastare eller begränsade deras rätt att göra detta och ii) där avtalet begränsade villkoren i individuella serviceavtal. Det ändrade TACA-avtalet innehåller inga sådana begränsningar, och individuella serviceavtal kan ingås utan begränsningar.

10.1.1 Konferensens serviceavtal och gemensamma serviceavtal

- (90) I avtalet föreskrivs att rederierna kan ingå konferensens serviceavtal eller gemensamma serviceavtal – liksom anta ett standardformulär för konferensens serviceavtal – för tjänster som tillhandahålls mellan hamnar inom EES och hamnar och orter i inlandet och vid kusterna utanför EES. Såsom anges ovan (skäl 40) kan sådana avtal inbegripa ett pris för alla tjänster som utförs inom hamnområdet i nära anknytning till sjötransporten ⁽⁵⁴⁾. I den mån som de bestämmelserna kan anses begränsa konkurrensen omfattas de inte av gruppundantaget för linjekonferenser som finns i förordning (EEG) nr 4056/86 ⁽⁵⁵⁾. Däremot uppfyller de kraven för ett individuellt undantag enligt artikel 81.3. I beslutet om TAA identifierades två stora fördelar med serviceavtalen ⁽⁵⁶⁾: tillhandahållandet av speciella tjänster förbättrar leveranskedjans kvalitet och bidrar till prisstabilitet. Serviceavtal kan också minska sökkostnader och administrativa kostnader. Genom att de rederier som är parter till det ändrade TACA-avtalet erbjuder konferensens serviceavtal och gemensamma serviceavtal till avlastare som så önskar bidrar de till stabilitet. De kan också tillhandahålla speciella tjänster, och de kommer att bidra till att minska sök-, förhandlings- och övervakningskostnader ⁽⁵⁷⁾.
- (91) Numera, när tillgången till individuella serviceavtal inte är begränsad och de faktiskt utgör det vanliga arrangemanget på den trad som omfattas av det ändrade TACA-avtalet, räcker det att det åtminstone finns några fall där gemensamma serviceavtal ger avlastare ytterligare fördelar jämfört med de individuella serviceavtalen. Såsom de periodiska rapporterna från parterna visar har vissa avlastare fortsatt att välja gemensamma serviceavtal trots att individuella serviceavtal numera är allmänt tillgängliga. Detta är i sig ett tillräckligt bevis för att det finns fall där gemensamma serviceavtal ger avlastare fördelar. Fastställandet av ett gemensamt avtalspris är en väsentlig och icke avskiljbar del av ett gemensamt serviceavtal och är därför oundgängligt för att uppnå dessa fördelar.
- (92) Det är inte troligt att konkurrensen elimineras i den mening som avses i artikel 81.3 i EG-fördraget. Utöver konkurrensen från aktörer utanför konferensen skapar de individuella serviceavtalen en betydande intern konkurrens (se skäl 46).

10.2 Lasthanteringstjänster i ett hamnområde

- (93) Liksom många andra konferenser hade TACA som praxis att dela in sina tariffer i fem olika fraktsatser för var och en av följande tjänster: landtransporter till hamnen, godshantering i hamnen (överflyttning från landtransportmedlet till fartyget), sjötransport, godshantering i ankomsthavnen (överflyttning från fartyget till landtransportmedlet) och landtransport till den slutliga destinationen ⁽⁵⁸⁾. Parterna kommer inte längre överens om priser för landtransporter inom EES. Inom EES anges i tariffen sålunda bara fraktsatser för lasthantering i avgångs- eller ankomsthavnen.
- (94) Även om förstainstansrätten inte har avgett någon dom om den exakta fördelningen mellan lasthanteringstjänster och sjötransporttjänster, har den klargjort att förordning (EEG) nr 4056/86 måste tolkas som att den bara gäller sjötransporten mellan hamnar och att sjötransporttjänsten upphör vid ankomsten till hamnen ⁽⁵⁹⁾. Detta innebär att avgifter i tariffen som avser lasthantering inom hamnområdet bara kan omfattas av det gruppundantag för linjekonferenser som anges i den förordningen i den mån som lasthanteringen inte kan skiljas från överfarten (se skäl 41).
- (95) I samband med detta förfarande behöver man dock inte exakt identifiera vilken verksamhet som omfattas av de olika kategorierna eftersom man kan göra ett undantag i den mån som tariffen enligt

⁽⁵⁴⁾ För en förteckning över avgifter som avser sådana tjänster, se fotnot 17.

⁽⁵⁵⁾ Se TACA-beslutet, skälen 454–462. Se även domen i TAA-målet, punkt 164.

⁽⁵⁶⁾ Se skälen 472–476.

⁽⁵⁷⁾ Det bör noteras att kommissionen redan har godkänt gemensamma serviceavtal genom att besluta att inte göra allvarliga invändningar mot sådana arrangemang i ärendet Polfin Liner Conference (EGT C 396, 19.12.1998, s. 10, IP/99/193).

⁽⁵⁸⁾ Se TACA-beslutet, punkt 96.

⁽⁵⁹⁾ Dom i mål T-86/95, FEFC, punkterna 239–241.

det ändrade TACA-avtalet täcker lasthanteringstjänster som inte omfattas av förordning (EEG) nr 4056/86 men av förordning nr 17 ⁽⁶⁰⁾.

- (96) De aktuella lasthanteringstjänsterna, som tillhandahålls inom hamnområdet, har en stark ekonomisk och fysisk anknytning till sjötransporten som sådan. Dessa tjänster har – åtminstone sedan införandet av containertrafik – i allmänhet kontrakterats av bortfraktare som fakturerats direkt av lasthanterarna (företag som driver containerterminaler eller stuveriföretag). Transportanvändarna, särskilt de som endast behöver transportera små volymer, kan dra nytta av denna situation eftersom bortfraktarna generellt kommer att ha en starkare förhandlingsposition gentemot företag som driver containerterminaler och kommer att kunna förhandla fram ett pris som är avsevärt lägre än det som avlastaren skulle ha kunnat uppnå ⁽⁶¹⁾. Mot denna bakgrund och under de mycket speciella omständigheterna som råder i detta ärende motsätter kommissionen sig inte att parter i det ändrade TACA-avtalet fastställer avgifterna för dessa tjänster. Dessa mycket speciella omständigheter inbegriper det faktum att bara en bråkdel av de laster som transporteras av parterna till det ändrade TACA-avtalet fraktas enligt konferensens tariff, medan den avgjort största delen fraktas inom ramen för individuella serviceavtal. Kommissionen har också beaktat att parterna till det ändrade TACA-avtalet inte har en större samlad marknadsandel än cirka 50 %. Detta innebär att parterna till det ändrade TACA-avtalet är utsatta för en tidigare okänd grad av intern och extern konkurrens och avlastarna har en stor mängd alternativa typer av godsbeholdran inom ramen för konferenstariffen.

10.3 Slutsats

- (97) Av de olika skäl som redovisas ovan konkluderar kommissionen att de aspekter i det anmälda avtalet som nämns i punkterna 89–96 ovan, som inte omfattas av artikel 3 i förordning (EEG) nr 4056/86, men däremot av den förordningens eller förordning nr 17:s räckvidd, kan strida mot artikel 81.1 i EG-fördraget. Dessa aspekter uppfyller emellertid kriterierna för ett undantag enligt artikel 81.3 i EG-fördraget.

11. UNDANTAGETS, VILLKORENS OCH SKYLDIGHETERNAS VARAKTIGHET

- (98) Enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 4056/86 och artikel 8 i förordning nr 17 skall det i ett beslut som innebär att man tillämpar artikel 81.3 i EG-fördraget anges vilken period beslutet skall gälla. Denna period varar normalt i minst sex år. Undantaget bör i detta fall, för de delar av det ändrade TACA-avtalet som omfattas av räckvidden för förordning (EEG) nr 4056/86, träda i kraft den dag då avtalet genomfördes (31 december 1998) och för de delar som omfattas av räckvidden för förordning nr 17 den dag anmälan skedde (29 januari 1999) och skall upphöra sex år efter offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av kommissionens tillkännagivande enligt artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 4056/86.

⁽⁶⁰⁾ I den mån som lasthanteringstjänster omfattas av förordning (EEG) nr 1017/68 granskas de inte i samband med detta förfarande.

⁽⁶¹⁾ Se t.ex. Lloyds förteckning av den 12 juni 2002, s. 5: "I sitt tal vid samma konferens [TOC 2002] uppmanade P&O Ports verksamhetsdirektör Alistair Baillie terminaloperatörerna att tänka om helt i fråga om prissättningen. Hårt pressade rederier eftersträvar att minska avgifterna för terminalhantering, vilket minskar hela branschens avkastning till olönsamma nivåer". Dessutom kan rederierna aldrig själva utnyttja eventuella besparingar som de gör, utan låter dem direkt komma kunden till godo snarare än att förbättra sina egna resultat. Av denna anledning borde terminaloperatörerna dela upp sina avgifter mellan rederier och avlastare, där de förstnämnda betalar för lasthanteringstjänster mellan fartyget och hamnområdet och mottagarna faktureras för lasthanteringstjänster inom hamnområdet. [...] En indelning av tjänsterna mellan lasthanterare och rederier skulle kunna utgöra grunden för den framtida prispolicyn för att på så sätt minska terminaloperatörernas exponering för låga sjöfraktsatser".

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 81.3 i EG-fördraget förklaras härmed bestämmelserna i artikel 81.1 i EG-fördraget inte vara tillämpliga på de aspekter i det ändrade TACA-avtalet (Trans-Atlantic Conference Agreement) avseende serviceavtal och hamnhantering som omfattas av förordning (EEG) nr 4056/86 och förordning nr 17, från den 31 december 1998 vad avser förordning (EEG) nr 4056/86 och från den 29 januari 1999 vad avser förordning nr 17, samt för en period av ytterligare sex år från den 6 maj 1999.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till:

AP Møller-Maersk Sealand
Esplanaden 50
DK-1098 Köpenhamn K

Atlantic Container Line AB
Sydatlanten
Skandiahavnen
S-403 36 Göteborg

Hapag-Lloyd Container Linie GmbH
Ballindamm 25
D2-0095 Hamburg

Mediterranean Shipping Co SA
40 Avenue Eugene Pittard
CH-1206 Genève

Nippon Yusen Kaisha
CPO Box 1250
Tokyo 100-91
Japan

Orient Overseas Container Line Limited
Harbour Centre
25 Harbour Road
Wanchai
Hongkong

P&O Nedlloyd Limited
Beagle House
Braham Street
London E1 8EP
Förenade kungariket

Utfärdat i Bryssel den 14 november 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 januari 2003

om bemyndigande för medlemsstaterna att medge tillfälliga undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG för plantor av släktet *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Schweiz

[delgivet med nr K(2003) 340]

(2003/69/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 2002/89/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 15.1 i detta,

Medlemsstaterna tillåts att medge undantag från bestämmelserna i artikel 4.1 i direktiv 2000/29/EG när det gäller de förbud som avses i bilaga III A.15 till det direktivet för plantor av släktet *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Schweiz.

med beaktande av Frankrikes begäran, och

För att omfattas av det undantag som föreskrivs i första stycket skall plantor av *Vitis* L., utom frukter, inte bara uppfylla villkoren i bilagorna I och II till direktiv 2000/29/EG, utan också de villkor som fastställs i bilagan till detta beslut.

av följande skäl:

Artikel 2

- (1) Enligt direktiv 2000/29/EG får plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i tredje land i princip inte föras in i gemenskapen. Enligt direktivet är det emellertid tillåtet att göra undantag från bestämmelsen, förutsatt att det inte finns någon risk för spridning av skadegörare.
- (2) Genom kommissionens beslut 97/159/EG ⁽³⁾, 1999/166/EG ⁽⁴⁾, 2000/189/EG ⁽⁵⁾, 2001/5/EG ⁽⁶⁾ och 2001/836/EG ⁽⁷⁾ bemyndigar kommissionen medlemsstaterna att för begränsade perioder och på särskilda villkor bevilja undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2000/29/EG när det gäller plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Schweiz.
- (3) De omständigheter som ligger till grund för dessa undantag kvarstår fortfarande. Det har inte framkommit några nya uppgifter som ger anledning att ändra de särskilda villkoren.
- (4) Medlemsstaterna bör därför få tillstånd att för en begränsad period och på vissa villkor medge undantag.
- (5) Detta tillstånd att medge undantag bör upphävas om det konstateras att de särskilda villkor som anges i detta beslut inte är tillräckliga för att förhindra att skadegörare förs in till gemenskapen eller om villkoren inte iakttas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

Medlemsstaterna skall före den 30 november 2003 till kommissionen och de övriga medlemsstaterna meddela vilka kvantiteter som har importerats i enlighet med detta beslut samt lämna en utförlig teknisk rapport om den officiella kontroll som avses i punkt 6 i bilagan.

Vidare skall alla medlemsstater där de vilande knopparna ympas på grundstammar efter importen och där de ympade plantorna planteras, före den 30 november 2003 överlämna en utförlig teknisk rapport till kommissionen och de övriga medlemsstaterna om den officiella kontroll som avses i punkt 9 b i bilagan.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall till kommissionen och de övriga medlemsstaterna omedelbart anmäla alla de sändningar som förts in på deras territorium i enlighet med detta beslut och som senare visade sig inte vara i överensstämmelse med detta beslut.

Artikel 4

Artikel 1 skall gälla under perioden 1 februari 2003–30 mars 2003.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 355, 30.12.2002, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 62, 4.3.1997, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 55, 3.3.1999, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 59, 4.3.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 2, 5.1.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ EGT L 312, 29.11.2001, s. 27.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 januari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Särskilda villkor för plantor av släktet *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Schweiz, som omfattas av de undantag som föreskrivs i artikel 1 i det här beslutet

1. Plantorna skall utgöras av förökningsmaterial i form av vilande knoppar som skall uppfylla följande krav:
 - a) De skall tillhöra följande sorter:
 - Amigne.
 - Carminoir.
 - Chasselas blanc.
 - Cornalin.
 - Diolinoir.
 - Gamaret.
 - Garanoir.
 - Humagne rouge.
 - Humagne.
 - Païen jaune.
 - Petite Arvine.
 - Pinot noir Valais.
 - Sylvaner.
 - b) De skall ha skördats i officiellt registrerade plantskolor. Förteckningarna över de registrerade plantskolorna skall göras tillgängliga för de medlemsstater som utnyttjar undantaget och för kommissionen senast den 1 februari 2003. I den mån plantorna är lämpade för leverans till gemenskapen under år 2003 på de villkor som anges i detta beslut skall förteckningarna omfatta följande uppgifter för varje plantskola: sorternas namn, antalet rader som planterats med dessa sorter och antalet plantor per rad.
 - c) De skall vara ordentligt förpackade och emballaget skall vara märkt så att den registrerade plantskolan och sorten i fråga går att identifiera.
 - d) De skall vara avsedda att ympas inom gemenskapen, på de anläggningar som anges i punkt 7, på grundstammar som framställts inom gemenskapen.
2. Plantorna skall åtföljas av ett sundhetscertifikat som är utfärdat i Schweiz i enlighet med artiklarna 7 och 13 i direktiv 2000/29/EG, på grundval av den kontroll som fastställs i det direktivet, och detta certifikat skall särskilt avse frihet från följande skadegörare:
 - a) *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch).
 - b) *Xylophilus ampelinus* (Panagopoulos) Willems *et al.*
 - c) Grapevine Flavescence dorée MLO.

I sundhetscertifikatet skall följande anges under "Ytterligare uppgifter": "Denna sändning uppfyller de krav som fastställs i beslut 2003/69/EG."
3. Schweiz officiella växtskyddsorganisation skall garantera knopparnas identitet från tiden för skörd enligt vad som anges i punkt 1 b till och med lastningen för export till gemenskapen.
4. Plantorna skall importeras via införselorter som är belägna på en medlemsstats territorium och som valts ut av medlemsstaten i fråga för de syften som avses i detta undantag. Medlemsstaterna skall tillräckligt långt i förväg till kommissionen anmäla namnen på dessa införselorter samt namnen på och adresserna till de ansvariga officiella organ som i enlighet med direktiv 2000/29/EG ansvarar för varje införselort. Dessa uppgifter skall på begäran göras tillgängliga för övriga medlemsstater. Om införseln sker till en annan medlemsstat än den som utnyttjar undantaget skall ovannämnda ansvariga officiella organ i den medlemsstat till vilken införseln sker säkerställa att bestämmelserna i detta beslut följs genom att lämna uppgifter till och samarbeta med de ansvariga officiella organen i den medlemsstat som utnyttjar undantaget.
5. Före införseln till gemenskapen skall importören officiellt underrättas om de villkor som fastställs i punkterna 1–10. Denne skall också i tillräckligt god tid i förväg och i detalj underrätta de ansvariga officiella organen i den importerande medlemsstaten om varje parti som införs, och denna medlemsstat skall omedelbart delge kommissionen uppgifterna och då ange
 - a) typ av material,
 - b) sort och mängd,

- c) anmält datum för införsel och bekräftelse av införselort,
- d) namn på och adresser till de anläggningar som avses i punkt 7 där knopparna skall ympas och/eller där de ympade plantorna senare skall planteras.

Importören skall informera de ansvariga officiella organen om alla eventuella ändringar av ovanstående uppgifter så snart de nya uppgifterna kommer till hans kännedom.

Den berörda medlemsstaten skall utan dröjsmål vidarebefordra ovanstående uppgifter samt alla ändringar av dessa till kommissionen.

6. De kontroller och, i förekommande fall, den provtagning som krävs enligt artikel 13 i direktiv 2000/29/EG och enligt detta beslut skall utföras av de ansvariga officiella organ som avses i det direktivet. Av dessa kontroller skall den medlemsstat som utnyttjar undantaget utföra sundhetskontrollen av växterna, i tillämpliga fall i samarbete med nämnda organ i den medlemsstat där knopparna skall ympas. I samband med nämnda sundhetskontroll skall den eller de berörda medlemsstaterna också undersöka förekomsten av alla andra typer av skadegörare. Delar av stickproven skall också hållas tillgängliga för senare undersökning av andra medlemsstater.

Utan att det påverkar den övervakning som avses i artikel 21.3 andra strecksatsen första alternativet i nämnda direktiv skall kommissionen besluta i vilken utsträckning de kontroller som avses i artikel 21.3 andra strecksatsen andra alternativet i nämnda direktiv skall införlivas med kontrollprogrammet i enlighet med artikel 21.5 femte stycket i det direktivet.

7. Knopparna skall ympas på grundstammar och de ympade plantorna skall därefter planteras enbart på
- a) anläggningar vars namn och adress har anmälts till de ansvariga officiella organen i den medlemsstat där anläggningarna ligger av den person som ämnar använda de knoppar som importerats i enlighet med detta beslut, och på
 - b) anläggningar som är registrerade och godkända för detta undantag.

I de fall då ympnings- eller odlingsplatserna ligger i en annan medlemsstat än den som utnyttjar detta undantag skall de ansvariga officiella organen i den medlemsstat som utnyttjar undantaget vid mottagandet av den tidigare nämnda förhandsanmälan från importören underrätta de ansvariga officiella organen i den medlemsstat där plantorna skall ympas eller planteras och ange de anläggningars namn och adress där plantorna skall ympas eller planteras.

8. Ovannämnda ansvariga officiella organ skall se till att alla knoppar som inte används i enlighet med punkt 7 förstörs under deras överinseende. Uppgifter om hur många plantor som förstörts skall hållas tillgängliga för kommissionen.
9. På de anläggningar som anges i punkt 7 skall följande gälla:
- a) Knoppar som förklarats fria från de skadegörare som avses i punkt 6 får sedan användas för ympning, och de ympade plantorna skall planteras och odlas på fält som tillhör de anläggningar som avses i punkt 7 och förbli där tills de flyttas till den destination utanför gemenskapen som avses i punkt 10.
 - b) De ympade plantorna skall vid lämpliga tidpunkter under den växtperiod som följer på importen kontrolleras visuellt av nämnda ansvariga officiella organ i den medlemsstat där de ympade plantorna planterats, för detektering av skadegörare eller tecken eller symptom orsakade av skadegörare, inbegripet *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch). Ett lämpligt testförfarande skall användas för att fastställa vilka skadegörare som har orsakat tecknen eller symptomen.
 - c) Alla ympade plantor som under de kontroller eller tester som avses i strecksatserna ovan inte förklarats fria från de skadegörare som förtecknas i punkt 2, eller som omfattas av andra karantänspekter, skall omedelbart förstöras under nämnda ansvariga organs överinseende. Kommissionen skall omedelbart underrättas om detta.
10. Alla ympade plantor som är resultatet av en lyckad ympning där de knoppar som anges i 1 a har använts får först år 2003 eller 2004 som ympade plantor flyttas till en ort utanför gemenskapen. Ovannämnda ansvariga officiella organ skall säkerställa att alla plantor som inte flyttas på detta sätt förstörs officiellt. Uppgifter som skall hållas tillgängliga för kommissionen skall föras över antalet plantor för vilka ympningen lyckats, över officiellt destruerade plantor och över plantor som sålts, liksom över de sålda plantornas bestämmelseland.
-

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 29 januari 2003
om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi i Norge

[delgivet med nr K(2003) 362]

(Text av betydelse för EES)

(2003/70/EG)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/43/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 18.7 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽³⁾, särskilt artikel 22.6 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av utbrott av infektiös laxanemi i Norge antogs kommissionens beslut 1999/766/EG av den 28 juli 1999 om skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi hos laxfisk i Norge ⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2002/109/EG ⁽⁵⁾. Åtgärderna innebar bland annat ett förbud mot import till gemenskapen av levande lax och stränga villkor för import av vissa laxprodukter avsedda att användas som livsmedel. Åtgärderna skall tillämpas till och med den 1 februari 2003.
- (2) Trots de åtgärder som vidtogs av Norge konstaterades fler utbrott av infektiös laxanemi under 2002 och någon snabb utrotning av sjukdomen kan därför inte förväntas.
- (3) Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar (OIE) har i ett yttrande angivit att det inte finns några bevis för vertikal smittspridning av viruset.
- (4) Det är på grundval av yttrandet från OIE och de erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna och tredje land när det gäller viruset som orsakar infektiös laxanemi inte möjligt att bevisa att det skulle vara nödvändigt att bibehålla de skyddsåtgärder som föreskrivs i beslut 1999/766/EG avseende ägg och mjölke från laxfiskar från anläggningar i Norge som inte omfattas av några djurskyddskrav på grund av misstankar om eller utbrott av

infektiös laxanemi och det är därför lämpligt att ersätta åtgärderna med de åtgärder som fastställs i det här beslutet och beslut 1999/766/EG bör därför upphöra att gälla.

- (5) Mot bakgrund av sjukdomssituationen i Norge bör de skyddsåtgärder som föreskrivs i det här beslutet gälla fram till februari 2004.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Levande fiskar, ägg och mjölke av laxfiskar i familjen *Salmonidae*

1. Medlemsstaterna skall förbjuda import av levande fisk av familjen *Salmonidae* med ursprung i Norge.
2. Medlemsstaterna skall förbjuda import av levande ägg från fisk av familjen *Salmonidae* med ursprung i Norge, med undantag för ägg som desinfekterats två gånger, på grönäggsstadiet och på ögonpunktade ägg-stadiet och på villkor att sändningen åtföljs av ett intyg i enlighet med förlagan i bilaga I till det här beslutet.
3. Medlemsstaterna skall tillåta import av levande könsceller från fisk av familjen *Salmonidae* med ursprung i Norge.

Artikel 2

Villkor för import av obearbetad slaktad fisk av familjen *Salmonidae* avsedd som livsmedel

Medlemsstaterna skall tillåta import av slaktad lax (*Salmo salar*), öring (*Salmo trutta*) och regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*) med ursprung i Norge på villkor att de är urtagna, och om de inte är urtagna på villkor att sändningen åtföljs av ett intyg i enlighet med förlagan i bilaga II till det här beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 302, 25.11.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 40, 12.2.2002, s. 12.

*Artikel 3***Undantag när det gällervetenskapliga ändamål**

Medlemsstaterna får genom undantag tillåta import till de egna territorierna av prover av de djur och produkter som det här beslutet omfattar om dessa är avsedda för vetenskapliga ändamål.

Artikel 4

Beslut 1999/766/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall anpassa sina handelsbestämmelser så att de överensstämmer med detta beslut. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 6

Detta beslut skall tillämpas från och med den 3 februari 2003 till och med den 1 februari 2004.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 januari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förlaga till hälsointyg för ägg från laxfiskar med ursprung i Norge och med avseende på infektiös laxanemi

Referenskodnr:

ORIGINAL

1. Berörda myndigheter 1.1 Behörig myndighet: 1.2 Behörig myndighet som utfärdar intyget:	3. Sändningens bestämmelseort 3.1 Medlemsstat: 3.2 Odlingsanläggningens namn: 3.3 Adress: 3.4 Mottagarens namn, adress och telefonnummer:
2. Sändningens ursprung 2.1 Ursprunglig odlingsanläggning: 2.2 Odlingsanläggningens gatuadress: 2.3 Avsändarens namn, adress och telefonnummer:	4. Transportmedel och identitetsmärkning 4.1 Lastbil, järnväg, fartyg eller flyg: 4.2 Registreringsnummer, fartygets namn eller flightnummer: 4.3 Sändningens identitetsmärkning:

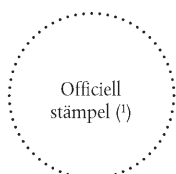
5. Sändningens innehåll

Befruktade ägg av nedan angivna arter		
Vetenskapligt namn:	Vedertaget namn:	Total volym ägg
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Lax	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Öring	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbåge	

6. Hälsodeklaration för ägg från laxfiskar med ursprung i Norge avsedda för uppfödning i gemenskapen

Undertecknad intygar härmed i egenskap av officiell inspektör att de ägg som avses i punkt 5 i detta intyg har desinfekterats två gånger, på grönäggstadiet och på ögonpunktade ägg-stadiet i enlighet med avdelning 5.2 i tillägg 5.2.1 i Internationella hälsokodexen för vattenlevande djur (International Aquatic animal health code) som utgivits av Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar (OIE), tredje utgåvan 2000, och att de kommer från en odlingsanläggning som inte omfattas av några restriktioner av djurhälsoskäl på grund av misstankar om eller utbrott av infektiös laxanemi.

Utfärdat i , den
(Ort) (Datum)

.....
(Den officiella inspektörens underskrift) (1)

.....
(Namn med versaler, tjänstetitel)

(1) Underskriften och stämpeln måste vara i en annan färg än den tryckta texten.

BILAGA II

Förliga till hälsointyg för icke urtagna laxfiskar med ursprung i Norge och med avseende på infektiös laxanemi

Referenskodnr:

ORIGINAL

1. Berörda myndigheter 1.1 Behörig myndighet: 1.2 Behörig myndighet som utfärdar intyget:	3. Sändningens bestämmelseort 3.1 Medlemsstat: 3.2 Mottagarens namn, adress och telefonnummer:
2. Sändningens ursprung 2.1 Ursprungsanläggning där fisken slaktats och förpackats: 2.2 Anläggningens gatuadress eller postadress: 2.3 Ursprunglig odlingsanläggning: 2.4 Odlingsanläggningens gatuadress eller postadress: 2.5 Avsändarens namn, adress och telefonnummer:	4. Transportmedel och identitetsmärkning 4.1 Lastbil, järnväg, fartyg eller flyg: 4.2 Registreringsnummer, fartygets namn eller flight-nummer: 4.3 Sändningens identitetsmärkning:

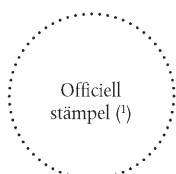
5. Sändningens innehåll

Fiskarter		
Vetenskapligt namn	Vedertaget namn	Fiskens totala vikt
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Lax	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Öring	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbåge	

6. Hälsodeklaration för laxfiskprodukter med ursprung i Norge

Undertecknad intygar härmed i egenskap av officiell inspektör att de produkter som avses i punkt 5 i detta intyg kommer från en odlingsanläggning och en anläggning som är belägna på en plats i Norge som inte omfattas av några restriktioner av djurhälsoskäl på grund av misstankar om eller utbrott av infektiös laxanemi.

Utfärdat i , den
(Ort) (Datum)

.....
(Den officiella inspektörens underskrift) (¹)

.....
(Namn med versaler, tjänstetitel)

(¹) Underskriften och stämpeln måste vara i en annan färg än den tryckta texten.

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 29 januari 2003
om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi på Färöarna

[delgivet med nr K(2003) 363]

(Text av betydelse för EES)

(2003/71/EG)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/43/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 18.7 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽³⁾, särskilt artikel 22.6 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av utbrott av infektiös laxanemi på Färöarna antogs kommissionens beslut 2000/574/EG av den 14 september 2000 om vissa skyddsåtgärder mot infektiös laxanemi hos laxfisk i Färöarna ⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2002/110/EG ⁽⁵⁾. Åtgärderna innebar bland annat ett förbud mot import till gemenskapen av levande lax och stränga villkor för import av vissa laxprodukter avsedda att användas som livsmedel. Åtgärderna skall tillämpas till och med den 1 februari 2003.
- (2) Trots de åtgärder som vidtogs av Färöarna konstaterades fler utbrott av infektiös laxanemi under 2002 och någon snabb utrotning av sjukdomen kan därför inte förväntas.
- (3) Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar (OIE) har i ett yttrande angivit att det inte finns några bevis för vertikal smittspridning av viruset.
- (4) Det är på grundval av yttrandet från OIE och de erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna och tredje land när det gäller viruset som orsakar infektiös laxanemi inte

möjligt att bevisa att det skulle vara nödvändigt att bibehålla de skyddsåtgärder som föreskrivs i beslut 2000/574/EG avseende ägg och mjölke från laxfiskar från anläggningar på Färöarna som inte omfattas av några djurskyddskrav på grund av misstankar om eller utbrott av infektiös laxanemi och det är därför lämpligt att ersätta åtgärderna med de åtgärder som fastställs i det här beslutet och beslut 2000/574/EG bör därför upphöra att gälla.

- (5) Mot bakgrund av sjukdomssituationen på Färöarna bör de skyddsåtgärder som föreskrivs i det här beslutet gälla fram till februari 2004.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Levande fiskar, ägg och könsceller från fiskar av familjen *Salmonidae*

1. Medlemsstaterna skall förbjuda import av levande fisk av familjen *Salmonidae* med ursprung på Färöarna.
2. Medlemsstaterna skall förbjuda import av levande ägg från fisk av familjen *Salmonidae* med ursprung på Färöarna, med undantag för ägg som desinfekterats två gånger, på grönäggstadiet och på ögonpunktade ägg-stadiet och på villkor att sändningen åtföljs av ett intyg i enlighet med förlagan i bilaga I till det här beslutet.
3. Medlemsstaterna skall tillåta import av levande könsceller från fiskar av familjen *Salmonidae* med ursprung på Färöarna.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 240, 23.9.2000, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 40, 12.2.2002, s. 13.

Artikel 2

Villkor för import av obearbetad slaktad fisk av familjen *Salmonidae* avsedd som livsmedel

Medlemsstaterna skall tillåta import av slaktad lax (*Salmo salar*), öring (*Salmo trutta*) och regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*) med ursprung på Färöarna på villkor att de är urtagna, och om de inte är urtagna på villkor att sändningen åtföljs av ett intyg i enlighet med förlagan i bilaga II till det här beslutet.

Artikel 3

Undantag när det gäller vetenskapliga ändamål

Medlemsstaterna får genom undantag tillåta import till de egna territorierna av prover av de djur och produkter som det här beslutet omfattar om dessa är avsedda för vetenskapliga ändamål.

Artikel 4

Beslut 2000/574/EG upphör att gälla.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall anpassa sina handelsbestämmelser så att de överensstämmer med detta beslut. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 6

Detta beslut skall tillämpas från och med den 3 februari 2003 till och med den 1 februari 2004.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 januari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förlaga till hälsointyg för ägg från laxfiskar med ursprung på Färöarna och med avseende på infektiös laxanemi

Referenskodnr:

ORIGINAL

1. Berörda myndigheter 1.1 Behörig myndighet: 1.2 Behörig myndighet som utfärdar intyget:	3. Sändningens bestämmelseort 3.1 Medlemsstat: 3.2 Odlingsanläggningens namn: 3.3 Adress: 3.4 Mottagarens namn, adress och telefonnummer:
2. Sändningens ursprung 2.1 Ursprunglig odlingsanläggning: 2.2 Odlingsanläggningens gatuadress: 2.3 Avsändarens namn, adress och telefonnummer:	4. Transportmedel och identitetsmärkning 4.1 Lastbil, fartyg eller flyg: 4.2 Registreringsnummer, fartygets namn eller flightnummer: 4.3 Sändningens identitetsmärkning:

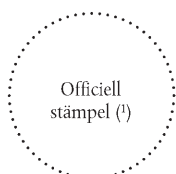
5. Sändningens innehåll

Befruktade ägg av nedan angivna arter		
Vetenskapligt namn	Vedertaget namn	Total volym ägg
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Lax	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Öring	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbåge	

6. Hälsodeklaration för ägg från laxfiskar med ursprung på Färöarna avsedda för uppfödning i gemenskapen

Undertecknad intygar härmed i egenskap av officiell inspektör att de ägg som avses i punkt 5 i detta intyg har desinfekterats två gånger, på grönäggstadiet och på ögonpunktade ägg-stadiet i enlighet med avdelning 5.2 i tillägg 5.2.1 i Internationella hälsokodexen för vattenlevande djur (International aquatic animal health code) som utgivits av Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar (OIE), tredje utgåvan 2000, och att de kommer från en odlingsanläggning som inte omfattas av några restriktioner av djurhälsoskäl på grund av misstankar om eller utbrott av infektiös laxanemi.

Utfärdat i , den
(Ort) (Datum)

.....
(Den officiella inspektörens underskrift) (1)

.....
(Namn med versaler, tjänstetitel)

(1) Underskriften och stämpeln måste vara i en annan färg än den tryckta texten.

BILAGA II

Förlaga till hälsointyg för icke urtagna laxfiskar med ursprung på Färöarna och med avseende på iunfeksiös laxanemi

Referenskodnr:

ORIGINAL

1. Berörda myndigheter 1.1 Behörig myndighet: 1.2. Behörig myndighet som utfärdat intyget:	3. Sändningens bestämmelseort 3.1 Medlemsstat: 3.2 Mottagarens namn, adress och telefonnummer:
2. Sändningens ursprung 2.1 Ursprungsanläggning där fisken slaktats och förpackats 2.2 Anläggningens gatuadress eller postadress: 2.3 Ursprunglig odlingsanläggning: 2.4 Odlingsanläggningens gatuadress: 2.5 Avsändarens namn, adress och telefonnummer:	4. Transportmedel och identitetsmärkning 4.1 Lastbil, fartyg eller flyg: 4.2 Registreringsnummer, fartygets namn eller flight-nummer: 4.3 Sändningens identitetsmärkning:

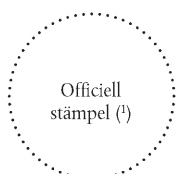
5. Sändningens innehåll

Fiskarter		
Vetenskapligt namn	Vedertaget namn	Fiskens totala vikt
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Lax	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Öring	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regnbåge	

6. Hälsodeklaration för laxfiskprodukter med ursprung på Färöarna

Undertecknad intygar härmed i egenskap av officiell inspektör att de produkter som avses i punkt 5 i detta intyg kommer från en odlingsanläggning och en anläggning som är belägna på en plats på Färöarna som inte omfattas av några restriktioner av djurhälsoskäl på grund av misstankar om eller utbrott av infektiös laxanemi.

Utfärdat i , den
(Ort) (Datum)

.....
(Den officiella inspektörens underskrift) (¹)

.....
(Namn med versaler, tjänstetitel)

(¹) Underskriften och stämpeln måste vara i en annan färg än den tryckta texten.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 30 januari 2003****om ändring av beslut 2002/994/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina***[delgivet med nr K(2003) 426]***(Text av betydelse för EES)**

(2003/72/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Sedan det vid kontrollbesök påvisats rests substanser av veterinärmedicinska läkemedel i vissa animaliska produkter som importeras från Kina och brister i den veterinärmedicinska lagstiftningen i landet och dess system för kontroll av rests substanser i levande djur och animaliska produkter antog kommissionen beslut 2002/69/EG av den 30 januari 2002 om vissa skyddsåtgärder beträffande animaliska produkter som importeras från Kina ⁽²⁾.
- (2) På grundval av de upplysningar som de kinesiska myndigheterna tillhandahållit samt de goda resultaten av medlemsstaternas kontroller var det möjligt att tillåta import av vissa animaliska produkter från Kina genom ett antal ändringar av beslut 2002/69/EG. Ändringarna konsoliderades genom kommissionens beslut 2002/994/EG ⁽³⁾.
- (3) Genom beslut 2002/69/EG, ändrat genom beslut 2002/933/EG ⁽⁴⁾, lades filéer av lax (*Salmo salar*), både naturlax och odlad lax, till bland de produkter som får importeras

från Kina. Produkten stod emellertid kvar i bilagan till beslut 2002/994/EG utan uppgift om att båda ursprungen var tillåtna. Bilagan till beslut 2002/994/EG bör därför ändras.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelsskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2002/994/EG skall ersättas med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 3 februari 2003.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 januari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 30, 31.1.2002, s. 50.

⁽³⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 154.

⁽⁴⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 71.

BILAGA

”BILAGA

Del I Förteckning över produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel eller foder och godkända för import till gemenskapen utan provtagning:

- Fiskeriprodukter, med undantag av följande:
 - Fiskeriprodukter från vattenbruk, utom filéer av lax (*Salmo salar*) enligt nedan.
 - Äl.
 - Råkor, förutom de som fångas i Atlanten enligt följande.
- Filéer av lax (*Salmo salar*).
- Hela råkor som fångats i Atlanten och som inte undergått andra behandlings- eller beredningsprocesser än frysning och slutförpackning till havs, och som landats direkt på gemenskapens territorium.
- Gelatin.

Del II Förteckning över produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel eller foder och godkända för import till gemenskapen, under förutsättning att de genomgått ett kemiskt test enligt villkoren i artikel 3.2:

- Djurtarmar.
- Kräftor av arten *Procambrus clarkii* som fångats i naturligt sötvatten genom fiske.
- Surimi som framställts av godkända fiskeriprodukter enligt del I.

Del III Förteckning över produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel eller foder och godkända för import till gemenskapen, under förutsättning att de genomgått ett kemiskt test enligt villkoren i artikel 3.2:”

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1488/2001 av den 19 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3448/93 när det gäller att hänföra vissa kvantiteter av vissa basprodukter enligt bilaga I till fördraget till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 196 av den 20 juli 2001)

På sidan 15, i artikel 23.4, skall det

i stället för: "... artikel 21 ..."

vara: "... artikel 22 ...".

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 341 av den 22 december 2001)

På sidan 47 i bilaga I, I.C, titeln på sista kolumnen skall det

i stället för: "Förmånstullsats"

vara: "Tullsänkning".

På sidan 49 i bilaga II, II.A, titeln på sista kolumnen skall det

i stället för: "Förmånstullsats"

vara: "Tullsänkning".

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

I enlighet med artikel 2.38 i Nicefördraget, som ändrar artikel 254 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall orden *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* från och med Nicefördragets ikraftträdande den 1 februari 2003 ersättas med orden *Europeiska unionens officiella tidning*.